

سىروان كاروانى

ھەزىل

كورتە چىرۆك و
بېخى نەزىلەنى كۆمەللىيەتى

سۆيىد: ۱۹۹۹

سىروان كاروانى

ھەزىل

كورتە چىرۆك و
بىرئى نەزىلەنى كۆمەللىيەتى

چاپى يەكەم

سويىد : ۱۹۹۹

ناوہ روک

مہرگی ژیر دەستی پەش

۵

ئەو ئەشکە ی بآلی گرت

۱۹

لالۆ حە مۆل

۲۷

سامۆتکە ی ژیانئیک ی ون

۳۵

مام ھە ژار

۴۱

سێ جیھان

۴۷

سەرئنجیک

۵۳

خاتە

۵۵

مام سلیمان و ئەسپە کویت

۶۳

شێ میرە کەرەسپی

۷۱

نەزیلە ی داود دۆشاومژ

۷۷

بەدرى بەربووك

۸۳

نیمەى چەقەر بى نیمەى گورگ بى

۸۹

نوشتە

۹۷

متو

۱۰۳

مەرسە لای شەوگەرى بى تاغا

۱۰۹

جەمە شىت

۱۱۵

فەرھەنگۆك

۱۲۱

مەرگی ژیر دهستی پەش

۰

ماويهەك بوو بىرى دەكرده وه هەندىك پارە و پوول كۆبكاتە وه ، ئەو كەرەستانەى ماله وەيش كە هەيەتى جگە لە كەلوپەلەكانى بەرى، هەموويان ببات و ئەوانىش هەراچ بكات، هەمووى لە تەنكەى باخەلى بنىت و، وهك بەشىكى ترى خەلكى ناوچەكە رىنگاى هەندەران تاقى بكاتە وه.

ئەو لە و ژيانە كۆلە واريەى ولات بىزار بووبوو، هەلبەتە زۆربەى خەلكەكە بىزار بووبوون، بۆيە لەدلى خۆيدا زۆر جارەن دەيگوت: ئەم سەفەرە دەكەم! لەگەل خۆى دەكەوتە دوان و هەر خۆى دەپىرسى و وەلامەكەشى هەر لەخۆى وەردەگرتە وه: پىشەى مامۆستايم هەبوو چەند باش بوو! چەندىن خويندكارم هەبوو، ئاى كە چەندىنم خۆش دەويست و خۆشميان دەويست! خۆشترىن كاربوو لام.

- باشە ئەو نىە هەر هەمان ئىشى مامۆستايم هەيە و پىم دەبەخشن؟ خوا قبول ناكات ئەمانىش پىم دەبەخشن.

- كورە ئاخركەى ئەمە ئىشە؟ قوتابىەكانم هەر رۆژەى يەك دووانيان لەبەر هەژارى و دەستكورتى دايك و باوكەكانيان لە قوتابخانە دەريان دەهين، ياخود لەبەر نەخۆشى و زۆرى عىللەت لەمالە وه بىخاوهن دەكەون. دونيايەكى سەيرە، ئەم بەنى بەشەرە چۆن گوزەرانى تىدا دەكات! نازانم بۆ كە زەبوونى و نەگبەتى روى لە مرۆف كرد، نەخۆشى و عىللەتىش سوارى سەرى دەبن؟ خۆمىش لە سى مانگ جارىك مووچەى مانگانەم دەدەنى، بە ناشكورىيە نەئىم بوو تە وەرزانە ئەو ئەمجارەيان سى مانگەش تىپەرى هىچ ديار نىە.

- ئەدى ئۆتۆمۆبىلە كەي پىي دە چووم بۇ سەركار؟ ئاي زەمانە!
مووچەي مامۆستايىي پىنج سالم كوردى ئەو ئۆتۆمۆبىلە كە لە
خۆشەويستيان پىم دەگوت (شلە خەجى)..

- كورە ئەدى ئەويشيان ئاوديو نە كورد؟ دەي، پىشينيان گوتويانە (لە
دوواي چووان مە چوو).

- دە باشە منىش لە دواي ناچم.

چارە نە ما بىكارى و ھەژارى ژيانيان پى لە ق كورد، كىشەي ناوخۆي ولات
و نائارامىي ناوچە كە ھەك نە خۆشىي دوانزەگريي نانسك تەنگى پىھەلچنى،
نەيدەزاني كەي ناو سكى دە خواتە ھە و لە پەلوپۆي دە خا.. بە ھىزترين
ئازار و ترسناكترين نە خۆشىي توش دە كا.. دونيا دونيايە كى تر بوو، ژيان
بووبوو ھە گونفركانى، ھەژارى وينەي ھە ورنكى رەش و چلكن كە سال
دوانزەي مانگ نە بيت بە ئاو و بچۆرپتە ھە، بالى بە سەر ئەو ولاتە بىكەس
و غەمگىنە دا كىشابوو، ھەرچى پىشتەر ھەر بە گوي دە بىسترا ئىستا بە چاو
دە بىنرئى، پىشتەر ھىزى داگىركە رىك لە خاكى نىشتمان دە بىنرا كە ھەك
دئوھەزە ترسناك بوون و كەس نەيدە وپىرا تە ماشايان بكات، ئەوان بە
ئاگرو ئاسن روويان تىدە كوردى، كە چى ئىستا ھەر رۆژە و داگىركە رىك
خۆي پىدا دەكات و بەشى خۆي زولم و زۆردارىي تىدا ئە نجام دەدات، خۆ
كە سىكىش نىە بىرسى بۆچى وا لەو خەلكە ھەژار و نەدار و سك و
دلسوتاوانە دەكەن؟ خۆ لە سەر خاك و خۆلى خۆيان دەژين و چاويان
نە بىيوھ تە مال و حالى كەس؟ ئاخىر بۆچى دەبى ژيان و مەرگىشيان
بە دەست ئىيوھ بى؟

شەوى يەلدا بوو، سارد بوو بە شىئوھەك كە وا تفت ھەلدايە ئاسمان بەر
لە ھەي بگاتە سەر زەوى دەبىبەستا، چۆلەكە كانى كۆلان و بەرھەيوان و
ناومالان وا خۆيان خزاندىبوو ھىلانە كانىانە ھە كە شووژنت بۇ بىردنايە

جوقه يان نه ده كرد.. نه بوونی كه رهسته ی سووته مه نیش له و زستانه دا وای كردبوو كه ژووری بنه بانئ له گه لّ دهره وه به تاییه تی ماله هه ژاره كان جیاوازیه کی ئه وتوی نه بیت. كورد گوته نی: (پیشكه ی نه بوو)، دونیا ته می ره شی به سه ردا درابوو، ولات بووبوو و لاتی تاریكستان، ره شی و ره شایی هه ر وه ك چۆن كراسی به ری پیر و جوان و هه موو خه لكی بوو، به و شیوه یه ش ته وای كۆلان و شه قام و كوچ و كه له به ری گه ره كه كانی شاری گرتبووه.

ئه و شه وه تا نیوه شه و له سه ر جیگا كه ی خۆی هینا و برد، له ژیره وه و له ناوه راستی پیخه فه كه یدا خۆی گرمۆله دا، به لام وه ك كه سینك هه موو دونیا به سه ریدا روخایی و ئه ویش ده سه ته وه ستان وه ستایی له ئاستیا، له تاوی ئازاره خه ماویه كانی بیری و سه رما و تۆفانی ئه و شه وه یه لدایه به هیچ جۆریك خه و نه چوووه چاوه كانی.. وه خت لای نیوه شه و بوو ده یویست به ره و لای به یانی هه نگاو بنئ، جاجمه كه ی به شاندا دا و هه رچۆنك بوو خۆی گه یانده مالی مامی بو ئه وه ی له گه لّ ئه وان و له خانوو كه ی ئه واندا تۆزك به سه سته وه، چه ند جاریکی تر له سارد و سه رما و باران و تۆفانی وادا په نای بردبووه مالی مامی، چونكه خانوو كه ی ئه وان پته وتر بوو دلۆپه ی كه م ده كرد، به لام ئه و سه رده مه ی پیشوو له گه لّ ئیستا جیاوازی هه بوو. ئیستا به هۆی هه ژاری و بیكاری و كیشه ی ناوخۆوه جه رده و پاوه رووت به شیوه یه کی دیار له ناو كۆمه لگادا سه ری هه لداوه. به و شه وه یه ك دوو جار له ده رگای مالی مامی دا و هاواری كرد:

- مامه ئه حمه د منم، شیركۆم! ده رگام ئن بكه نه وه سه رمامه، له تاوی دلۆپه و سه رما هاتووم تكایه ده رگام ئن بكه نه وه، قه سریم. به لام كه س له مالی مامی به و شه وه ترسناكه زاتی ئه وه ی نه كرد بچیت به ده نگی ده رگا ئیدانه وه، ئه مجاره چاویکی نوقان و به چاوه كه ی تری له

کونی جیگای کلیلی ده رگا که وه ته ماشایه کی ناو حه وشه که و ژووری نوستنی کرد، که چی له بهر تاریکایی و خوړ و هۆری ئاوه پو و تاقی باران له ریشکه و پیشکه ی به رچاو به ولاره چیی تری به دی نه کرد، بویه به ناو میدی جاجمه ته په که ی که تا کو بهر ده رگای مالی مامی هه ر باران لئی دابوو به شاندا دایه وه و بۆ مالی سارد و سپ و به دلۆپه و که م نوین گه رایه وه. هه رچۆنیک بوو پوژی لئ بووه وه، به لام سه رما و سو له کاری خو یان کرد و، بۆ ماوه ی هه فته یه ک له ناو جیگا خستیان، ئه مجاره یان که پوژ داها ت مالی مامی فریای که وتن و کۆمه کیان پی کرد تا ها ته وه دوخی جاران.

له مشت و مپی ئه مجاره ی ده روونی خویدا و، پاش هه فته یه ک تیپه پبوون به سه ر ئه و شه وه تووشه دلی خو ی به وه دایه وه:

- ئه م سه فه ره ده که م! له ویش منداله کورد زۆرن، پیو یستیان به مامۆستای کورد ده بی، که وایی له و غه واره بییه ش له ئی شی مامۆستاییه که م به رده وام ده بم و خزمه ت به وان و به گه له که م ده که م.

له ناو جلوه به رگه کانی ده سته جلیکیان که له هه مووی شر تر بوو له به رکرد و، ئه وانی تریش تا کو پیی کرا خاوینیانی کرده وه و جوان ده ق و نوشتی کردن و پیی مه زاتخانه ی گرت به ر، هه رکه گه یشته مه زاتخانه یه ک دووانیک بانگیان لئ کرد:

- وه ره بۆ ئیره ی بینه، ئه وانه چین و به چه ندن؟

- هه ندیک جلکم هیناوه و ده مه وئ بیانفرۆشم.

- ده ک سه لامه ت بی، وامان زانی داو و ده رمانن.

- ده رمانی چی؟ بۆ ئیره ده رمانخانه یه؟

- ئه دی چۆن، ئه و ده رمانه ی لیره ده ست ده که وئ له کوئ هه یه؟ ده ی باشه هه موویان به چه ندن؟

- ئەويان.... و ئەمیان ...

- برا! دەلێی لەگۆیی گایا نووستووی، ئە و جلە کۆنانە ئە و پارە یە لە کۆی دەین؟

- براکەم! ئەم جلانە وا سووک و کەم نرخ نەبوون، چەند سال مامۆستاییم بە و جلانە وە کرد و مندالانم پەرورە کرد، دوور نیە مندالی ئێوەشیان تیدا بووبی، بەلام چی بکەم ئە وە زەمانە یە و پیم دەفرۆشی. پاش ماوہ یەکی مامەلە و سەودا بە شیکێ تریش پارە ی لە سەر دانا و ھەر لەوێ چەند وەرە قە یە ک و پە ساپۆرتیکێ بە کارھێنراویان بۆ پڕ کردەوہ. ئە و چەند دراوہ ی پێی مابوو لە گەل ئە و چەندە ی کۆی کردبووہ و ھەندیکیشی بە قەرزوفەرز پیکەوہ نا. دراوہ کان و وەرە قە و پە ساپۆرتە کە ی خستە گیرفانی کراسی سەرگۆشتەوہ و، ھەگبە ی بیرەوہریەکانی بە شاندا دا و ئاخیکێ نا ئومیدی ھەلکیشا، بۆ سەر سنوور بە مەبەستی ولاتی ھەندەران کەوتە پڕ.

سەرەتای تەنیایی و ھەستی نامۆیی لە دووری نیشتمان و داماو وە ک بازیکێ بیبال لە و سەر سنوور دەستی پێ کرد کە دە یویست پێیدا تێپەربێ. ئە و کە گەیشتە سەر سنوور دیمەتیکێ زۆر ئالۆز و خەماویی بەرچاو کەوت تا کو پێی پەرینەوہ ی پێ درا، یە کێک دە یگوت : شتە کانت تەزویرە، یە کێکی تر دە یگوت : ئە م شتانە مافی تو ی بە سەرەوہ نیە و ھی خەلکی ترە بە دەستت کەوتووہ. لە راستیدا ئە و دە یزانی شتەکانی تەزویرە، بەلام لە مەبەستی ئە وان نە دە گەیشت، بیری کردەوہ پێشینیان دەلێن: (بە قسە ی خۆش مار لە کونا دیتە دەر) با منیش رجا و تکیان لێ بکەم بە لکو دەربازم بکەن لێرە و پێگام پێ بدن بپەرەمەوہ.

پاش ئە وە ھەرچەند ھەوێ دا لە گەلیان ھیچ سوودی نەبوو، لە دلی خۆیدا وتی: تووشم بوو بە تووشی چپەوہ؟ خۆ ئەمانە لە ماریش رەق و

وشكترن! كه س نازانى چ قه وميكن و به كام زمان ده دوين! نيوهى كوردى نيوهى توركى قسه ده كه ن، له بيرمه سالى كۆره وه كه په نامان برده بهر رۆژه لاتى ولاته كه مان، هه نديك به زوبانتيكى تر ده دوان كه نيوهى كوردى و نيوهى عه ره بى بوو، له برا كورده كانم پرسى: ئه مانه بؤوا قسه ده كه ن؟ گوتيان : ئه وانه ئيتلاعاتن، له ئيمه نين.

گوتم: ئيتلاعات يانى چى؟

گوتيان: ئه وانه ده زگايه كن سهر به رڙيمى ئيرانن و ليره حوكمرانى ده كه ن، به فارسى قسه ده كه ن. من زمانى فارسيم بيستبوو، به لام تا ئه و كاته نه مده زانى ئه وه نده له كوردى نزيكه.

ئه مجاره يان بيري كرده وه: تو بلئى نيازنيكيان نه بئى له م بينه و برده يه؟ بؤيه روى له يه كيكيان كرد و پرسى:

- چارم چيه بؤ ئه وهى بپه رمه وه؟

يهك له پاسه وانانى خالى پشكنين مره يه كى ئى كرد، هه نديك سهر و گؤلاكى هينا و برد و وتى:

- بؤ تيناگه ي؟ پاره بينه و رت ببه.

- ئه ها، دهى باشه ها ئه وه نده دينار، ريم پئى بده با برؤم.

- دينارى چى؟ ده كاته ۸۰۰ دؤلار، پاره كه ت بده و جه وازه كه ت دانئى دوو رۆژى تر وه ره وه پئيتيان ده ده ينه وه.

پاش ئه وهى زؤر ئازارى ده روونى كيشا، به شنىكى تريشى له دراوه كه ي گيرفانى كرده قوربانى په پينه وهى ئه و رينگايه تاكو مؤله تى په پينه وه يان پئى دا.

بارگه كه ي به شاندا دايه وه و، له وديوى سنوره وه به سوارى ئؤتؤمؤبيل به ره و نزىكترين شار كه وته رئى. له ميوانخانه يه كى شارى كوردان كه پيشتر بؤى وه سف كرابوو بار و بارگه كه ي كه هه موو له كيسه نايلؤنئىكدا

جی کردبووه خست، پاش ئه وهی یه ک دوو وشه ی به کوردی قسه کرد له گه کارمه ندانی میوانخانه که پشوویه کی به ئارامی دا.

ئیتسا دوو پوژه له و میوانخانه یه یه. هه رچه نده تاساوه، جیهنشتنی ولات کاری کردوته سهر بیر و هوشی، پیی وایه هه رچی گیان و دل و دهروونی هه یه جیماوه و به زور ده یانه وئ هه یکه له که ی له خاکی نیشتمان دووربخه نه وه، و کۆچی پی بکه ن، به لام چونکه هیشتا به کوردی ده دوئی ئارامی له بهر ماوه. ئه و له وه ده ترسا له مه لبه ندی کورده واری دوور بکه ویته وه و بگاته دیوی بیانیان به شیوه زمان و که له پور و کولتوریکی تر، ئه وا هه نده ی تر باری دهروونی خراپتر ده بی و توژی غه ربیی و په رده ی ماته می به سه ریا ده کیشری، هه رواش بوو که پاش بیست و پینج کاترمیر به سواری ئۆتۆمۆبیل گه یشته هه ریمی غه ربییان، کیسه نایلۆنه که ی ده ست دای و له پاش خه لکه که هاته خواره وه، هه ر له وئ به ره و پیری ته کسیه ک چوو، له به رئه وه ی ئۆتۆمۆبیله که وینه ی فرۆکه یه کی پیوه بوو، زور پیده چوو له فرۆکه خانه وه هاتبی و، گه شتیارانی ده ره وه ی ولاتی هینابی له و کاته شدا کوره لاویک کیسه نایلۆنه که ی لیوه رگرت، ده ستی بو لای ته کسیه که درێژکرد و به ده نگیکی ناسک و، به دلخۆشیه وه گوتی:

- ئه فه ندم! بویرن.

ئه و له دلی خۆیدا ئه م دیمه نه ی زور پی سه یر بوو، له م ئاکاره ی کوره لاوه که که له پیشیه وه رای ده کرد و به ره و لای ته کسیه که ده چوو نه ده گه یشت. بیری کرده وه : تو بلایی ئه مانه ئه وه نده میواندۆست بن؟ جا باشه با میواندۆستیش بن، خو ئه مانه من نانا سن! ئه ی باشه، خو ناشی یه ک له قوتابیه کانی کۆنی خو م بی و بمناسیته وه لی ره و بزانی غه ربی و نه شاره زام چونکه ئه وانیش هه موو په رت و بلاو بوونه! هه ر ده بی وای،

ئەگىنا چۈن دەزانى من ئەفەندىم؟

بە پاكە پاك لە دواى كورپەى لاوۋە گە يىشتە لاي تەكسىيە كە و، كىسە نايلىۋنە كەى لى ۋە رگرتە ۋە و لە پىشە ۋەى تەكسىيە كە كە كاپراى شوفىر دەمىك بوو دەرگا كەى بۆكردبووۋە دانىشت، ويستى پىر بەدل سوپاسى كورپە لاوۋە كە بكات، كاتى رووى بۆ لاي ۋە رگىرا، بىنى دەستىكى پان كوردۋتە ۋە و، داواى شتىك دەكات. ھەرچەند بە كوردى قسەى لە گەل كورد و ويستى بىدوينى، بەلام بە ھىچ جۆرىك لە يەك حالى نەبوون، شوفىرە كە تەماشاي ئەوانى دەكرد زانىى لە يەك تىناگەن بۆيە ھاتە ۋە لام و وتى:

- بە خشيش وىر، بە خشيش وىر.

كاتىك وشەى بە خشيشى گوى لىبوو تىگە يىشت كە لاوۋە كە ھەمبالانەى دەويت، دەستى كورد بە گىرفانىدا، چەند پارە يەكى وردى دەرھىنا و كوردى دەستى لاوۋە كە، بەلام لاوۋە كە ھىشتا ھەر دەستى پان كوردبووۋە، ۋا دياربوو بە ۋەندە پازى نەبوو. ئەويش تەماشايەكى شوفىرە كەى كورد كە ھەر ۋە ستابوو و لە گەل لاوۋە كە چاويان تىك بىبوو، ھەولى دا لە گە لىيان بكە ويته قسە و بزانى كورپەى لاو چەندى پارە دەوى، بەلام بىسوود بوو لىيان تىنە دەگە يىشت، خويشى بىرى بۆ زياتر نە دە چوو لە ۋ پارە يەى پىى دابوون، كە ۋتە بىر كوردنە ۋە: داخۆ ھەلگرتنى كىسە نايلىۋنىك بۆ سى چل مەتر رىگا دەبى چى بى؟ خۆ من خۆم تواناي ھەلگرتنىم ھەبوو!

لە بەر ئەو ترس و تاوۋەى پىشتەر لە بەرى نرابوو دەر بارەى گرتن و دەست بە سەراگرتن و ناردنە ۋە بۆ ئەودىو سنوور، ھەرچۆنىك بوو بە چەند پارە يەكى تر پازىي كوردن و، لە گەل شوفىرە كە بە پى كە ۋت. پاش ماوۋە يەك رويشتن ئەو كارتە بچووكەى كە ۋا ئەدرىسى مالى شىخى پىوۋ بوو (ئەو شىخەى دالدى لىقە ۋ ماوانى دەدا) دا بە شوفىرە كە، ئەويش سەرىكى بۆ لە قاند بە واتاي: (باشە دەتگە يەنمە ئەوى).

- ئەمە چى بوو؟ من دوو كاتژمىرە لەم ئۆتۆموبىلە دانىشتووم و شەقامەكانى ئەم شارە دەژمىرم، تۆ بلىي شەقامەكانى ئەم شارە زۆربەيان لەيەك بچن! ياخود ھەر ھەمان شەقامە پييدا دىينەو و دەپيويين؟ ئەدى بۆچى نەگە يىشتىنە جى؟ سەرم سورماو و ناشزانم لەگەلىا بدويم و پرسىارى ئى بگەم.

ئەم بىر و بۆچون و پرسىارانە كە بىي وەلام لە مېشكىيا دەھات و دەچوو بارى دەروونىي زۆر پەرىشان كوردبوو دەتگوت جۆگەيەكى بېينە كە كەس نازانى دەپرژىتە كام زىو. لەرزى ئى نىشتبوو و لە ئەنجامەكەى دەترسا، بەخەيال چەند سەردەمىك و چەندىن لاي جىھانى دەكرد، دەھات و دەچوو و، نەدەگە يىشتە ھىچ ئامانجىك، جارىك:

دەگە يىشتە ولاتە پۆژئاوايىەكان و، بە تەنھا لە خانوويە كدا دەژيا، لەويدا مامۆستاي ئەو مندالە كوردانە بوو كە سالەھا بوو پەرگەندە بووبوون لەگەل دايك و باوكەكانيان، لەو كاتەدا ئۆتۆموبىلە كە تاسەيەكى گەورەى كرد، بەخۆ ھاتەو و تەماشايەكى شوفىرەكەى كرد ئاخىكى ھەلكىشا، پاش تۆزىكى تر ديسان خەيال بردىەو:

لە ولات بە باشى گوزەرانى دەكرد، ولات بنىات نرابوو و و كىشەى ناوخۆ كۆتايى پى ھاتبوو، متمانەى خەلكى بە پارت و پىكخراوكان دروست بووبوو، پەرلەمانى كورد پىز و حورمەتى تايبەتى لەناو جەماوهرى كورد ھەبوو و ھەر لەبەرئەو لە دەرەوھش پىزيان ئى دەگرت و نرخيان بۆ دادەنا و ئەويش بە ئاسوودەيى لە كارەكانى بەردەوام بوو، ھەموو كارىك شىوھى ياسايى خۆى وەرگرتبوو، خەلك بە كاسبى جۆراوچۆر و جوانەو سەرقال بوون، تەزويركارى نەمابوو، خۆيشى لە پيشەكەى خۆى كە مامۆستايى بوو بەردەوام بوو، ھەر لەو كاتەدا بە قىژە قىژىكى بەرز خەبەرى بوو، جارىكى تر رووى بۆ لاي كابرارى شوفىر سوراند بىنى وا

خەرىكى دەمە قالىيە لە گەل شوفيرىكى تر، ھەريەك لە ئوتۆموبىلە كەى خۇيانە وە سەريان دەرھىناوہ و بەسەر يە كدا دەقىژىتىن، دياربوو لەسەر پەپىنە وە لە شە قامەكە بەشەر ھاتبون.

پاش ئە وەى جارىكى تر بە پىكە وتنە وە و، پاش تاويك ئارامى گويى ئى بوو كابرەى شوفير بە زمانى خۆى ھەر خەرىكى جنىودان و بۆلە بۆلە، تە ماشايە كى كرد، بينى وا سوور ھە لگە راوہ، ئە وىش خە يال بردى بەرە و جىھانى خۆى ئە مجارە يان:

زانىبوويان خەلكى ئە وديوہ و نيازى وايە بەرە و رۆژئاوا بروت، ھەلبە تە بەشى رىگا پارە وپوولى پىيە و بە قاچاخ لە و ولاتە دا ماوہ تە وە، لە بازارە و بە دواى چىشتخانە يە كى (رېستورانگ) ھەرزاندا دەگە پى پاروہ نائىكى ئى بخوات، زۆرىش دە ترسا لە وەى ئاشكرابىت و بىگرن، ھەر ھەندەى زانى بە گويىدا چرپا لە دەور و بەريە وە بانگ دە كرئ بە زمانىك كە ئە و لىي حالى نابىت، ترسىكى گە و رە سەرتاپاى لەشى داگرت وەك ماسيەك كە پەرە كانى لەشى لە تۆرىكى كون كونى بچووكدا گيرى خواردى، چاوہ كانى لىك كرده وە و تە ماشايە كى لای چە پى خۆى كرد بينى كابرەى شوفيرە رووى تىكردوہ و دە ئى:

- ئە فەندم! بوردە.

لە و كاتە دا پشوو يە كى ھاتە وە بەر و، زياتر لە شوفيرە كە ورد بوو وە كە دەستىكى بۆ ماللىك درىژكردبوو و قسەى بۆ دە كرد، تىگە بى گە يشتوونە تە مالى شىخ، وەك نىرگز گە شايە وە و وەك لاو لاو بالاي كرد. دەستى بە گىرفانە كە يدا كرد چە ند پارە يە كى دەرھىنا و لە دەستى شوفيرە كەى كرد، بە لام دياربوو ئە مىش بزەى لىوہ دە ھات بە و ھەندە پارە يە و، ناپرە زايى خۆى بە و بەزە يە نىشان دە دا. ئە و نە يە زانى گفە و گۆى لە گەل بكات بۆ يە ھەر لە شوفيرە كەى

دەروانى و جۆش دامابوو، پاش تۆزىك شوفىرەكە كە ھەر چاۋەرۋان بوو،
ھاتەۋە قسە و وتى:

- ئەفەندىم! ئويچ سەعات..

ئە و لە خۆشى ئەۋەى بە سەلامەتى و بى بە لا گە يىشتە جى، بە پىيى ويىتى
شوفىرەكە پارەى داپىيى و بە پىيى كرد.

ئىستا شەش دانە مانگە بە نەپنى و بە ترس و لەرز ئيان بە سەر دەبا،
ھەر كاتمىرىك بە پۆژىك و پۆژىك بە مانگىك و، مانگىك بە سەدەيەكە لاي.
پاش ئەۋەى ئاشنايى لەگەل چەند كە سىكى ترى خەلكى ۆلات پەيدا
كردبوو، پىكەۋە گۋاستىبويانەۋە ژورىكى بچوك و پىكەۋە ئيان بە سەر
دەبرد، بە لام چ ژيانىك؟ ژيانىكى سەرتاپا ئازار، نامۆ و ھەست برىندار،
پارە و پوول رووى لە كۆتايىيە، لىي دەروا و نايەتە جىگاي. كار نىيە، خۆ
گەر ھەشەبى نايەن بە، گەر داشيان پىيى، چۆن دەۋىرى خۆى ئاشكرا
بكات و بچى بۆ سەر كار؟ ھەۋالە كانىشى ھەر بە و شىۋەيە ئيان لە ويدا
بە سەر بردبوو. سەرەتا ئە و كە ھاتە ئەۋى گىراپويانەۋە كە جەندرمەكان
چەند خىزانتىكيان ھەر لە ويدا دەستگىر كردوۋە و پاش رووتكردنەۋە،
سووكايە تىشيان پىيى كردوۋە و دەريان كردوۋە بۆ ئەۋديو سنوور.

لەگەل ئەۋانەشدا ئە و خۆى زەبر و زەنگى جەندرمەكانى سەر بە و
پژىمەى بىنيبوو كاتىك ھاتبوۋە ۆلاتەۋە، ھەموو جۆرە ياسايەكى مافى
مرۆفیان پىشپىل كردبوو، خەلكيان بەدۋاي تانك و زىپۆشەۋە پاكىشابوو،
بەزەبىيان بە ئافرەت و گەرە و بچوكدا نەھاتبۆۋە.

ئە و بەيانىيەكى كەۋايەك لە ھاۋرپىيانى بە دەم دەرگا لىدانەۋە چوبوۋ،
دەستگىر كرابوو و، پاش ئەۋەى چەند پۆژىك بى سەر و شوپىن كرابوو،
دۋايە ھەر لە لايەن جەندرمەكانەۋە رەۋانەى سەر سنوور دەكرى و، لە ويدا
ئەۋيش دەر دەكرى. پاش بىستنى ئە م ھەۋالە و، لە كاتىكدا گىرفانىش

ههروهك بۆ خۆى به تال بوو، هه ر پىنج هاوړى كه جىگايان پى تهنگ كرا له وى بپاريان دا ريگاي پويشتن به پى بگرنه بهر و له و ولاته بچنه ده. به هه ر جوړيك بوو خويان گه يانده سه ر سنوور به مه به ستي په رينه وه بۆ ديوى رۆژئاوا، له و شه وه زه نكه دا و له كاتى پويشتندا زور به زويى چوار له و هاوړيانه به دهنگى ته قينه وهى مين و گولله بارانى جه ندرمه دواساتى ژيانيان له دهست دا. پشتيوان كه له سه ر يه كلا كه وتبوو، به لام به ئاسته م هيژى له بهر مابوو هاواري كرد:

- ماموستا شيركو ماون؟

به لام ماموستا شيركو هه ر زوو له گه ل ته قينه وهى مينه كان و ده سترپيژى جه ندرمه كان له گه ل (هيژا و ئه قين و سه ر خيلاى هاوړيى گيانيان له دهست دابوو.

پشتيوان كه وه لاميكى له هيچ كام له هاوړيكانيه وه وه رنه گرت، به هه ر چوئيك بوو لاقه كانى له دواى خوى راكيشا و به خشكه خشك به ره و لاي هاوړيكانى كه چه ند مه تريك ليوهى دووربوون چوو، ئه ويش له بهر سه ختياى برينه كهى، له پال ئه وان و هه ر له ويدا مالتاوايى له ژيان كرد.

بۆ به يانى كه رۆژ بووه وه، جه ندرمه كان به لافى سه ركه وتنه وه بۆ شوپيى رووداوه كه هاتن، يه ك له وان كه ميرومندا لىك بوو كاتيك گيانى بيهه ست و نه ست و پارچه پارچه ي ئه م مرؤقه بيتاوانانه ي بينى، ويژدانى مرؤفاه تيبى جوولا و، خوى بۆ نه گيرا بويه دايه پر مه ي گريان و فرميسكى چاوه كانى كه وهك كانيه ك تازه چاوى كرد بيته وه پى به ربه ست نه كرا، هه ر ئه وه نده ي بوكره هاته زمان و وتى: بۆ بيان كوژين؟

هه ر له و كاته ش سه روكى جه ندرمه كان كه شاره زا بوو له و جوړه كارانه هات به لايه وه، ده ستيكى به سه ردا هينا و وتى: گوڼى مه ده رى كوردن.

نہ و نہ شکہی بانی گرت

ده یویست هه رچی هی هیه گه ر پارچه نانتیکیش بیت بیکاته دوو له ت، له تیکیان له گه ل مال و منداله که ی ژه می پی به ری بکات و، له ته که ی تری بق ئه و هاو نیشتمانه ئاواره و سه رگه ردان و ره شپوشانه، منداله باوک شه هید و که سوکار ئه نفال کراوانه بنیریت که له و ولاته و له سه ر ئه و خاکه ی خوی چای ل ه لهیناوه وه ک په وه په پوله ی به ر په شه بای گه رم که وتوو هه ریه که یان په ره وازه ی لایه ک بوونه، برسی و تینوو بی لانه و بی حه سانه وه، پروت و په جال و بیکه س، ئه و جگه رگوشانه ی له ئامیزی گه رمی دایک و له ده ست به سه رداهینانی نه رمی باوکانه بیبه شن. ئه و هه موو جارن ده یگوت:

- براکانم! نه دونیا وه فای بق که س هه یه، نه ژیان پوژیک و دوو پوژه، ئافه رم بق ئه وکه سه ی خوی نادورینئ، خوزیا ئه م ئاواته م ده هاته دی و به چاوی خوم ده مبینی که هه موو هاو نیشتمانم هه مان هه لوئستیان ده بوو پیش ئه وه ی بکه ومه دنیا ی فانی.

ئه و پوژه ی که دیار بوو تازه له ولاته وه ته له فونیان بوکرا بوو و، هه ر لیره ش واته له ولاتی غه ربیان له گه ل هاوته مه نکی خویان حه وت و هه شتیان بوو بوو، له و کاته ش چه ند میوانتیکی خوی ی ل به ژوورکه وتن کاک خدر وتی:

- ده ک یاخوا هه موو میوانی چاک به خیرین! هه رئه وه نده خوا بکا ئیوه ش وه ک خوتان مابن باشه!

قه دریه ی خیرانی که گوئی له قسه کانی کاک خدر بوو وتی:

- پیاوه که جارئ لئیان بگه ری با دابنیشن و توژیک به سیننه وه، ئه و جا

دهست پى بکه.

- ژنه که! ئەوانه من دەناسن و برادەرى دىرینهى خۆمن! خو گەر وهك
خۆيان مابن ئەوا له قسه كانى من توپه نابن و گەر ئەوانيش خۆيان
له بىرکردبى ئەوا كه يفى خۆيانه.

هەلبەتە ئەوانەى له نزیکه وه شارەزای هەستى ناسكى كاك خدر بوون به
هیچ جوړىك لى زویر نه ده بوون، هەرچى ئەو ده یگوت گەر مرؤف پىشى
هەلنە سوورپایه ئەوا دەیزانى راست و دروسته. میوانه كانیش خەندەیه كى
نەرمیان کرد و چوون دانىشتن.

كاك خدر پاش به خىرهاتن و چاكوچۆنى و هەندىك هەوالپرسىنى ولات
وتى:

- پۆژىكیان به خۆمه وه چوار برادەرى دلسۆزى یه كتر بووین له و ناوچه
خۆشناوه تیهى كوردستان كه ئیوه پى دەلین خوارووی كوردستان دیاره
هەر وایشه، پاش ئەوهى چوار دى و دوو هەرازى به رزى شاخىكمان بى
گەيشتینه دىیهك، گەر هەلەم نەكردبى ناوى (كونه فلووسه) بوو،
برادەرىكمان كه تەندروستى زۆر باش نەبوو و نەیده توانى وهك ئیمه پىگا
ببى و له و هەرازهش هەموو جار زۆر ماندوو دەبوو، بۆیه هەر جارێك
نزیكى ئەو دىیه ده بووینه وه ده یگوت: ديسان (كونه عانه)یه؟

سەرتان نەیه شىنم تا بلێى ماندى، برسى بووین و له سەرمان چىپه
ددانه كانمان پۆژه پىیهك ده پۆیى، ئیتر لامان دایه مالىك، كه له ده رگای
ماله كه مان دا كچه بچكۆلانه یهك ئاوا تەمەنى یانزه سالىك ده بوو ده رگای لى
كردینه وه و، ئیمهش هەروهك كرددبوومانه عادهت پرسیمان:

- میوان راده گرن؟

كچه بچكۆلانه كه هەلوه ستهى نەكرد و وتى:

- ئا، ئا، فەرموون.

هەر چوارمان چوین له بنه بانى مالى دانیشترین، ماله که له دوو ژوور و
حه وشه یه کی بچوک پیکهاتبوو، لای راستی ده رگای هه وشه که پیره
مایینکی لى به سترابوو، وا پیده چوو ماله که زور هه ژار و نه دار بن.
منداله که هات سو به که ی پیکرد و، ئیمه ش خو مان گه رم کرده وه و هه رچی
سارد و سړی گیانمان بوو به گه ل هه لاوی سو به که که وت، پاشان ئه وه ی
خوا به قسمه تی کرد بو ی هیناین و، ئیمه ش تیرمان لى خوارد و
ئه و جار هه ش بو له بو لی سکمان کپ بو وه وه. داخه که ی گرانم ئه و کچه
چکوله یه گه رمی کردینه وه و تیر نانی کردین، له و ناو شاخ و داخه به چوار
زه لام قله نو قلیکمان پی په پیدا نه بوو بیده یینی.

ئه ی براهه م! ئه وه حال ی گه له که مانه، ئه مه نموونه یه که له هه زاران
به سه رهاتى وای تر، جا نه هه قم مه گرن که ده لیم ئافه رم بو ئه وه ی خو ی
نادۆرینی.

قه دریه ی خیزانی کاک خدر که ده مئیک بوو بیده نگ بوو، وتی:

- جا باشه بو خو مان دۆراندوو هه؟ هه ر کوردین و به کوردی قسه ده که یین
خواردنیشمان هه ر خواردنی کورده واریه، جلو به رگیشمان نه گۆرپوه و ئه وا
له بهر پیری زمانه که ش فیرنابین و ئیتر چی؟.

کاک خدر: هه ندیک له وانه که خو یان له بیر کردوو، چاکه خودا په حمی
کردوو هه فیره ئه م زمانه نابن، ئه گینا کوردیه که ش له بیر ده که ن.

قه دریه : ئه ی وه ک تو باشه؟ دوو قرۆش پیکه وه ده نئین گورج ده چی
ده یکه یته دۆلار و که س نازانی بو کیی ده نئیری؟

- ژنه که! بو کیم ناردوو هه؟ خو تو ش ناوی ئاودیو که رم لى نانتی وه ک
ئه وانه ی لای خو مان ئه و ناوه یان پیوه نراوه؟ من بو هه ژار و نه دار و
په که که وته ی ولاتی خو می ده نئیرم. ئه و جه ماوه ره ی که برسیمان ده بوو له
ده رگای ماله کانیا نمان ده دا و به خو شی و به ترشی بوایه نان و ئاویانمان

ده خوارد و، کاتی لئقه ومان حه شارمانیان ده دا، گهر ئه و گه له نه بویه ئه و
 شاخه به رزانه ی کوردستانیش، ئه و کتوه سه رکه شان ه ش نه یانده توانی
 دالده مان بدن، بویه ئیستا که لئیان دوورین زور سته مه له بیریان بکه یین.
 - تو هه روا بلێ! ئه و رۆژه ی دایه ره ی سۆسیال له مالمان بوون نه یانگوت:
 ئه و کۆمه که داراییه ی به ئیوه ی ده که یین هه ر بۆ بژیوی ژیا نتانه؟
 - کچی ئاخر ئه وانیش سوسیالی ئیمه بوون! ساله هابوو به ختیویان کردین.
 چه ند شوێرش و بزوتنه وه یان په روه رده و گه وره کرد.
 - ئه دی نه یانگوت: هه ر به شی خۆتان ده کات؟
 - تو زور سه یری ژنه که! باشه ئه گه ر من جار جاره ژه مێک که متر بخۆم
 زیان به که س ده گه یه نم؟ بۆ ئه وه ی زور بخوا زور ده ژێ؟ ئه دی به وان ه ی
 که وا بۆ ناوقه د باریکی و شوخ و شه نگی په جمی له ناخواردن ده که ن و
 شه وگه ر ده که ن ده لئیی چی؟ گوا یا خه باتی ئه وان له هی من پیرۆزتره؟
 کاک خدر و قه دریه ی خیزانی ده مێک بوو بێ پشوو و به گه رمی له
 بۆچوونی یه کتر ده دوان، جارو بار هه لده چوون و پاشانیش نیگایه کیان له
 میوانه کان ده کرد ئارام ده بوونه وه، به لام نه ده گه یشتنه هیچ ئامانجێک.
 ئه وان سه رقالی مشت ومپی خۆیان بوون، له پردا له که نالئیکی ته له فیزیۆنی
 ئه م ولاته وه کۆمه له مندالئیکی جوان و ژیکه له و چاومه ست پیشان دران که
 له ده وری دئیه کدا کۆمه له کرابوون..
 - مام خدر: ئه ها، چه ن جوانن! ده لئیی منداله کوردن!
 دروست بوو، ئه و مندالانه به ئاو و هه وای ئه و کوردستانه پشکوتوو بوون،
 وه ک په وه فه ره قه تئیه کی ورد و لانه تیکچوو له ناو په ریزدا ئه وانیش له پال
 که لاره رووخاوه کانی دئیه ک ریزکرابوون و وینه یان ده گیرا له لایه ن
 بیانیه کانه وه، یه کێک له بیانیه کان به زوبانی خۆی ده یگوت:
 - مندالانی کورد به و شئوه یه گوزه ران ده که ن، هه ر له رۆژی به ش به ش

بوونی خاکی ئەم گەلهوه ئەوانیش تووشی شەپی بەرگری بوونه له گەل
نه یارانى خۆیان. له ئەنجامى شەپی درێژ و دژوارى كوردەكان له گەل
داگیركەرانى ولاتەكەیان دووچارى مالمویرانى زۆر بوونه، باریان پیکراوه و
له م دى و ناوچه یه بۆ دى و ناوچه یه كى تر گوێزاونەتەوه، به عەرەب و
تورك و فارس كراون و ئەمانەیان له جى نیشته جى كراوه، زۆربه ی
دیهاته كان سووتیتراون، یاخود به شەلفە ی بلدۆزەر هەلكەنراون و
پووختراون.

ئەم مندالانە ی دەیانبینن كوردن و، له ئەنجامى باراندنى گازی ژەهراوى
به ئاسمانى ئەم ناوچه یه دا، خۆیان و خۆیان ماون بى دایكوباوك، بى
كەس و كار، بى لانه و جیگا، نه بوونی تەنانەت جلی شروپریش. له
مزگەوتەكان و لای خیرۆمەندان به كۆله واری ژیان به سەر دەبه ن.

لێپرسراوى پێشكەشكەرى به رنامه كەش هەر به و زمانه ده یگوت:

- تکیه ئەوه ی ده یه وى كۆمەك به مندالانى كوردستان بكات ده توانى به م
ژماره پۆست گیرۆیه (.....) یارمه تی دارایی ی خۆی بنێریت و ناوی لى بنى
(مندالانى كوردستان).

كاك خدر كه هەردوو چاوى به هەموو تیشكى بینیانەوه بریبوووه شاشە ی
تەله فیزیۆنەكه و گەرمترین ئەسرىنیان پێدا دەهاته خوار، ئاره زووى ده كرد
جارجاره خەيال راست بینى، ئەویش بتوانى له تەله فیزیۆنەكه بچیتە
ژووره وه و یهك یهك چاوى ئەو مندالانە ماچ بكات و له ئامیزیان بگرئ،
به لام كه پووێه كى سووراند، قەدریه و میوانه كانى به دی كرده وه، قەدریه
ئەوكات له تەنیشتیەوه دانیشتبوو، كاك خدر هەناسه یه كى ساردوسورپی
هەلكیشا، دلۆپێك له فرمیسكەكانى چاوى بهر هاژە ی هەناسه كە ی كه وت و
وهك په پوله یهك له لاچه پی روومه تی قەدریه نیشته وه.

كاك خدر كه هیشتا دیدەكانى نوقمى ئەشك بوون ، پوو ی له هاوسەرەكه ی

(قه دريه) كرد و وتى:

- گيانه كه م همووت بينى؟

قه دريه كه ئه ويش له تاوان سه رتاپاي گيانى ده له رزى و وهك ئه وه وابوو
مه نجه له ئاو يكي ساردى ئه م ئاو و هه وايه ي به سه ردا كرابي وتى:
- پياوه كه! تو كه ئه وه نده دلسوزى گهل و نيشتمان بيت، چاكترين
وه فادارى منيش ده بيت. سا شهرت و وه عده و قه رار بي هه رگيز پريت ئى
نه گرم.

كاك خدر زور به شادى و خوشيه وه وتى:

- ژنه كه! ئه وه ي بومن گرنگه: هه بوون بم و نه بوون بم، خاوه ن په وشتى
خوم بم!

لَا تَقْرَأْ حَتَّى تَمُوتَ

ئای لەم دەرد و قوربەسەری و کوپەرەوهریە، ئای لەم مالمویرانی و دەربەدەریە. نازانم ئەم بەشەرە ی خوا خەلقى کردوو بۆ دەبی زۆربەیان هەر لە سەرەتای دروستبوونیانەو کیشە و چەرمەسەری لەگەڵیان لە دایک بی و وەک یەکنیک لە ئەندامەکانی لەش لەگەڵ تەمەنیان بی و تاکو دوا هەناسەش لێیان جودا نەبێتەو؟ کورە خو من هەرچەندە لەم زمانە و کیشمە کیشمەیی ئەمانە تیشناگەم، بەلام دەبینم ئەمانیش کیشە ی ناوخوا و دەرەوهران هەیه، کەچی بۆ هەر کیشە یەک چارەسەریەکیان دۆزیووەتەو، خو هەر کەسێک ئەگەر بە هەوەسی خویشی بلی نەخووشە و کیشە ی دەروونی هەیه، ئەوا چەندین جار دەبھینن و دەببەن و پزیشک و نەخۆشخانە ی باشی پێ دەکەن و چەندین کەسی وەک راپۆزیکاری کۆمەلایەتی و شتی تری بۆ دابین دەکەن تاکو لە بنج و بنەوانە ی تەنگوچە لەمەکانی ژیانی دەگەن، خو ئەگەر شەش دانە مانگیشی پێ بچێ ئەوا لە یەقە ی نابنەو.

تەماشای ئەو کوردە بەدبەختە ی خووشمان دەکەم هەرچی چەرمەسەری بەسەر دێ و رۆژانیش لێی زیاد دەکا، دەبی هەموو بە تەنیا بە شانێ خویدا بدا و کەسیش نیە دەسباریکی لەگەڵدا بدا، جا وەرە مرۆف خو ت راکرە لە و هەموو دەرەسەریە ی هەیه.

لالۆ حەمۆل کە نیووە ی ژیانی بۆ خزمەتی گە لەکە ی پێشکەش کردبوو، ئێستاش کە بەسالا چوو و کەوتۆتە ئەم ولاتی غەریبیە، بەدل هەر لە خزمەتی گەل و خاکە کەیدا، هەر وەک خو ی دەلی:

- ئەگەر هیچیشم پێ نەکرێ، پڕ بە دل خەمیان لێ دەخۆم، شەوان تا

دره‌نگ بیر له گوزهرانیان ده‌که‌مه‌وه، زۆر شه‌وان که هه‌ر به بیرى ئە‌وانه‌وه خه‌وم ئى ده‌که‌وئى، له خه‌ونه‌که‌شدا هه‌ر له‌گه‌لیانم.

ئە‌م ئاخ و داخانه هه‌میشه له‌سه‌ر زارى بوو و، لاسوچىكى هه‌ر بابە‌تتىكى لالۆ‌حه‌مۆلىان داگیرکردبوو، بۆیه ئە‌ویش له زۆربه‌ى كۆر و كۆبوونه‌وه‌كانیدا له‌گه‌ل دۆسته‌كانى خۆى و جارجاره له‌گه‌ل بیانیه‌كانیشدا له‌رێگای زمانزانه‌كانه‌وه ده‌یوته‌وه و، زۆرجارانیش که له ماله‌وه راده‌کشما، گه‌ر که‌سیش نه‌بووایه گویى بۆ بگرئى له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوته‌وه و، هه‌ناسه‌ى ساردى بۆ هه‌لده‌کیشما.

پله‌خه‌دیجه‌ى خیزانیشى هه‌ندىك جار دلى ده‌داوه و ده‌یگوت:

- كوره‌ده‌ى پیاوه‌که! گویى مه‌ده‌رئى، چى بکه‌ین دونیایه‌که ئە‌وه‌هایه، خۆ به‌خه‌فه‌ت و دل توندیى تۆ هه‌چ شتىك چاك نابئى، خوا بۆخۆى باش ده‌زانئى دياره ئە‌م دونیایه‌ش وا هه‌لده‌گرئى، ئە‌گینا ئە‌و گه‌وره‌یه و چاوى هه‌موو لایه‌ك ده‌بینئى، خوا چاكى بكا بۆ هه‌موو لایه‌ك.

هه‌ندىك جاریش پله‌خه‌دیجه‌حه‌وسه‌له‌ى نه‌ده‌ما و بئى هه‌یزى پرووى تیده‌کرد، چاویكى له لالۆ‌حه‌مۆل ده‌کرد و، ده‌یگوت:

- پیاوه‌که ده‌با به‌س بئى، ئە‌م باوکه‌رۆیه‌ى تۆ له‌سووچى ئە‌م ماله‌ پیم نالیى چى ئى ده‌رده‌چئى؟ له‌م غه‌ریبیه‌ خۆمان له‌خۆمان نین و ئە‌و هه‌موو سه‌ردولكانه‌ى تۆش ئە‌وه‌نده‌ى دیکه‌ دلان پڕ ده‌کات جارى وا هه‌یه‌وه‌خته له‌پێستى خۆمان بچینه‌ده‌ره‌وه.

ئە‌و ئیواره‌یه‌ى لالۆ‌حه‌مۆل له‌سه‌ردانى هاوه‌لیكى گه‌رایه‌وه ماله‌وه، ديار بوو دیسان دلى زۆر ناره‌حه‌ت بوو، بۆیه‌پشووویه‌كى خوارده‌وه و وتى:

- ئای ده‌سته‌کانم بۆتان بشکئى رۆله‌کانم! ئای کویراییم دایئى بیگونا‌هه‌کان که ئاوا له‌و پێیه‌دوره‌وه به‌بیکه‌سى و له‌پیناوى هه‌چ بوونه‌قوربانى ئە‌م دونیا تاله‌.

داخۆ لاشه‌ی هه‌ریه‌کێکتان له‌کوێ ده‌که‌وێ و ده‌بئه‌ خواردنی ماسی و جانه‌وه‌ری تری ناو ئاو، یا له‌ لیواری ئه‌و ئاوانه‌ گیرده‌خۆنه‌وه‌ و هه‌یواناتی درنده‌ ئه‌و له‌شه‌ مردووانه‌تان پارچه‌پارچه‌ ده‌که‌ن و ده‌تانخۆن، یاخود هه‌ر له‌و لیوارانه‌ که‌وتوون و شه‌پۆله‌ زله‌کانی ئه‌و زه‌لیایه‌ قور و لم‌تان به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن و بزرتان ده‌که‌ن، ئای خوییه‌! بڕۆکه‌ک ده‌سه‌لاتم هه‌بوویه‌ له‌م دونیایه‌.

ئای ده‌ستی شکاوم تو‌ بلیتی مارومور ئه‌وه‌نده‌ بیئه‌مه‌گ بن ئه‌و له‌شه‌ بیکه‌س و چاره‌په‌شه‌ی ئیوه‌ کون کون بکه‌ن و به‌که‌یفی خۆیان جلیتاتی تیا بکه‌ن و بتانکه‌نه‌ ژمه‌کانی خواردنی خۆیان؟

هه‌ر له‌و کاته‌دا پله‌ خه‌دیجه‌ که‌ خه‌ریکی نوێژکردن بوو، خێرا کۆتایی به‌ نوێژه‌که‌ی هه‌ینا و به‌رماله‌که‌ی چوارقه‌د کرد، چوو له‌ دۆلابی ژووری نووستنی دانا و، به‌ په‌له‌هات وتی:

- پیاوه‌که‌! بۆ وا دلپیری ئه‌مڕۆکه‌؟ خۆ تو‌ هه‌ر وا بوویت، به‌لام ئه‌مڕۆ زۆر جیاوازیته‌ هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ جارانی پێشوو. تو‌خوا هه‌رچی بووه‌ زووکه‌ پیمان بلی دلم شه‌قی برد.

- لالۆ هه‌مۆل: کچی خه‌دیج! چیتان پێی بلیتم؟ ئه‌ی چۆن دلت شه‌ق نابا؟ تو‌ش دایمه‌ پیم ده‌لیتی سه‌ردولکه‌مان بۆ ده‌لیتی و بارمان گرانتر ده‌که‌ی و دلمان ده‌گری و ئه‌م قسه‌و قسه‌لۆکانه‌، ئه‌وه‌ دیسان ده‌لین:

به‌له‌میک له‌ ئاوه‌که‌ی نیوان تورکیا و یۆنان وه‌رگه‌راوه‌ و پڕ بووه‌ له‌ کوردی قه‌له‌نده‌ری خوارووی ئه‌و کوردستانه‌، زۆربه‌شیان کور و کچی گه‌نجن و ده‌لین ژن و مندالیشی تێدابوو. ئه‌ی له‌مه‌ قوربه‌سه‌ریت هه‌یه‌؟ ئه‌ی له‌مه‌ جه‌ور و سته‌م ترو کاره‌ساتی گه‌وره‌تر هه‌یه‌؟

له‌ ولاتی بێگانان و، کاروانی رینگای هه‌نده‌ران و ژیان بمری و، که‌سیکی خۆتیش له‌دیار سه‌رت نه‌بی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا قومی ئاو بکاته

دهمته وه؟ داخوا چهند هاواری خزم و كهسیان كردووہ! ئای به قورباننتان بم رۆله كانم! دهك خوا سه به بكارتان بگرئ.

له ولا هه ر دوژمنه كان مال و حالمان ئی تیکده ده ن و پیدده فرۆشن و وه ده رمان ده نین، له ملاش ئاوا ده بینى توركه كان پاره و پووله كانمان ئی وه رده گرن و به قه ولى خوڤیان ده مانپه ریننه وه بۆ ئه وروپا و له رینگه ش ته قه مان ئی ده كه ن! دهك خودایه هه لینه گری له و زالمانه، سه بری درپژت كورت بکه یته وه.

- پله خه دیجه: كوره ئه وه به راسته؟ دهك زه لیل بم! خوايه بیکه بۆ خاتر ئه م نوژی رۆژی جومعه ی مومباره كه ره حمیکمان پی بکه ی! خو خۆ عه دنانی برزامیش هه ر له و ناوه بوو، به ته مای ده رچوون بوو بۆ ده ره وه، چه ندم پی گوت، كوره خوڤت له و رپیانه مه ده دانیشه بۆ خوڤت و ئاگات له و دایکوباوکه پیره ت بی، وا ئیمه تووش بووینه با توڤش نه که ویه داوی غه ربی و بیکه سی.

لالۆ حه مۆل: ئافه ریم خه دیج بۆ خوڤت و قسه ت! وه لا تاكو من و تو و هه موومان ئاوا بیر بکه ینه وه حالئ ئه م كورده له مرۆ باشترا نابئ (سال به سال خوڤگه م به پار)، هیشتا له كوڤته رۆژی خوڤی ئه و خه لکه و ئیمه ش ئه مرۆ ده بی.

جاری هیشتا برزات له جیو پئ و شاره که ی خوڤیتی و نه په رپوه ته وه بۆ سنووری تورکیا، تو لیره خه می بۆ ده خوڤی و باوکه رۆی بۆ ده که ی! ئه دی بۆچی باسی ئه و هه موو ژن و مندال و لاوانه ی تر ناکه ی که جاری دی وتیان هه ر به له مێك زیاتر له بیستووپینج که سی تیايه و قاچاخچیه کانیش هه ند و نیویکی ئی بار ده که ن بۆ ئه وه ی له هه ر سه فه ره ی پاره ی زیاتریان ده سبکه وئ. که چی گله بییش له من ده که ی گوايه خه م بۆ ئه و هه موو خه لکه ده خوڤم.

ئافرهت! تۆ تازه له نوێژی جومعه بویتهوه، دهی، له و خوايه بپاړپوه
هه موو نه خنکابن و خه لکی سه لامه تیان تیدابئی، ره حمیک به و منداله ورد
و ژن و لاوه بیگوناها نه بکات و سه به بکاریش بگریت و ئاو یکیش به و
ئاگره ی لای خو ماندا بکات.

- پله خه دیکه: کوره من له وه تای هه م وا دوعا ده که م! با دوعای منیش
له پال دوعای تۆ بی، یا خودا هه موومان بپاړیزی و ئه و ولاته ش بو مان
ئاوه دان بکه یته وه، به لکو ئیمه ش بگه ریننه وه سه ر جیگا و پینگا و
مه وته نی خو مان. له م غه ری بی و بی که سی و لیقه وماویه و دل پر که سه ری ه
سه رنه نیننه وه.

- لالۆ چه مۆل: ئای ده مخۆش ژنه که. ئاوا ته واوه.

ده سا ئیوه ش! لیم مه گرن ئه م سه ردولکانه من به بی کوردان مالم و پیرانه.

ساموٽڪه ي ژيانپي نامو

کۆر و کچه شیرینه کانم! ئەزین، ئارون، نینا و نیشاوا!
 وهك پیتانم وتوووه ئاگاتان له ده می خۆتان بیت، نه کهن هه ر له خۆتانه وه
 بکه ونه ناو قسه و باسه وه و هه موو شتیک بڵین!
 ده لێن: (زمان ئ بگه پێ سهر سه لامه ته) ئیمه ی لئقه وماو کورد، خه لکی
 ئە و کوردستانه شیرینه یین، به ناچار ی و له ژیر زه بروزه نگ ی داگیرکه رانی
 خاکو خۆلی نیشتمان ه که مان یانی دوژمنانی کورد، داخه که ی گرانم به م
 دواییه ش شه پی ناو خۆی لایه نه کوردیه کانی خۆمان وایان کرد جیگامان له
 ولاتی خۆمان نه بیته وه و روو بکه ی نه ئە م غوربه تیه و بپارێینه وه بۆ
 ئە وه ی دالده مان بده ن و لئبگه رین له گه لیان و له سه ر خاکه که یان بژیین.
 باس نه کهن له پێگای (.....) هاتووین، چونکه ده لێن وه ختی خۆی له
 پێکه وتننامه ی ژنیف کۆنه وه زیریکی ئە وانیش مۆری کردوو ه که وا
 په ناهه نده وه رده گرن و ناسنامه ی کاریان ده ده نی، دوایه ده مانگه پێننه وه
 ئە وێ، ئە وێش بۆ ئیمه هه ر به زم و په زمه که ی لای خۆمانه، له وێش هه ر
 په زاگرانی و هه رگیز مافی که سێکی خه لکی ئە و ولاته مان پێ نابه خشن،
 ئە وانیش تینون به خوینی کورد، له داگیرکردن و تالانکردن و زوڵوژۆری
 له کوردان هاوبه شی نه یارانی تری کورد بوونه، ئیستاش پارچه یه کی ئە م
 کوردستانه خۆشه ویسته هه ر له ژیر چه پۆکیاندایه.
 مام برایم زۆر به ترسه وه هه میشه ئە م ئامۆژگاریانه ی منداله کانی ده کرد
 و، داوای ئ ده کردن ئە وه ی له دلایندایه نه یدرکین، له گه ل ئە وه شدا بیبری
 ده کرده وه! تۆ بڵیی ئە م مندالانه ئە وه نده وشیاریان تیدا بی ئە م نه پێیه
 بپارێزن؟

خۆ ئه گهر بېت و له ناو مندا لان و له ياربي مندا لندا ورد ورد ئه م شتانه بگيرنه وه، ئه وا كه شكمان لڤ ده كه نه وه دۆ! با هر بلين مندان، نافامن، نازان، به لام (قسه كه وته زارڅ كه وته شارڅ) ! من هه رچيم هه بوو له سه رم دانا و ئالتوونى قه د خيزانه كه شم بۆ فروشتوووه و له سه ر هه مووشيانه وه به شنيكم بۆ قه رزيش كردوووه! خۆ ئه گهر ئيمه بگه ريننه وه ئه وي كئ قه رزمان ده داتئ؟ به م ته مه نه كاريشم پئ ناكري و ئه م كوشه مندا له م پئ به خيو ناكري، ئه م ژيانه غوربه تيه ي ئيمه تئى كه وتووين شه و و رۆژ وه ك سامۆت كه يه كه له به ر چاوم.

ئارون: بابه! هيچ خه مت نه بئ شتى وامان له ده م نايه ته ده ر.

ئەزین: بابە گيان! من هيچ ناليم.

نيننا: هه موومان به قسه ي تۆ ده كه ين.

نیشاوا: بابە! راسته ده لئين درۆ هه نديك جار له به رژه وه نديى مرۆفدايه؟

مرۆفئى له سه ر ده كوژريت، ئه و قسه يه درۆيه كه شه پوشوڤى له سه ر دروست ده بېت و خه لكى تيا به دب خت و چاره ره ش ده بېت، ئه و قسه يه درۆيه كه داگير كردنى ولاتيك و چه وساندنه وه ي خه لكه كه ي له لايه ن داگير كه ري كه وه قبول ده كات و به راستى ده زانئيت. به لام چى بكه ين ئه م دونيايه هه نده پر له كۆسپ و هه وراز و نشيوه مرۆف به جۆره ها ده ردئ كوشنده گرفتار ده كات، هه نديك ده وله مه ند و هه نديك هه ژار ده كات، هه نديك ئاسووده و هه نديك به دب خت ده كات، هه نديك ده سه لاتدار و هه نديك بئده سه لات ده كات، ئه وا ده بينن ئه م گه له سته مديده ي ئيمه ش هه ژار و لئقه وماو و مالىويران، داگير كراوى چه ند نه ته وه ي تر و چه وساوه ي ژير ده ستئ ئه وان ته نانه ت دراوسئيه كئ وائ نيه وه ك، نه ته وه و خه لكئ مامه له ي له گه ل بكات، ئيتر وا په راگه نده ي ولاتان

بووينه و بۆ ئەو ەي بژييين ئەم شتانه مان پي دەكەن و سەرەپاي ئەو ەش گەر بزائن لە كوئيو ەاتووین دەماننيرنەو ە ئە و لاتە داگيركەرانە. خوڤشيان زۆر باش دەزانن كە ژيان و چارەنوسى ئيمە چۆنە بە دەستى ئە و خوئيرپيژانە كە چى ەەر دەرمان دەكەن.

ئەزین: بابەگيان! ئەگەر گوتمان لە ئەويو ەهاتووین نابيتە درۆ؟
نیشاو: نەخیر كاكە ئەزین! نابيتە درۆ.

ئەزین: بە چى دەزانى؟

نیشاو: ئەگەر وا بي خوڤشيان درۆ دەكەن.

ئەزین: چۆنچۆنى؟

نیشاو: ئەدى بۆچى ئەوي رۆژئ لە كەنالى تەلەفيزيونى ئەم ولاتە چاوپيکەوتنيان لەگەل ناودارترین و خوڤشەويستترین كەس لای ئەم كۆمەلگايە و، بەرزترین نووسەرى مندالان (ئەستريد ليندگريين) كرد و لنيان پرسى: تۆ ئامادەي بۆ رزگارکردنى مندالتيك لە ژير كوشتن و بپين و نەمان، درۆ بكەيت؟ زۆر بە شانازيەو ە وتى بەل!؟

مام برايم: نينا! كچه ژيرو بچكولانەكەم تۆ دەلني چى؟

نينا تۆزتيك راما و، پاشان بە دەنگيكي پر لە سۆزو ناسكەو ەگوتى:

بەخولاي ەموو درۆيەك درۆ نيە!

مام هه ژار

مام هه ژار به و پیری و که نه فته بییه وه چه ند سالتیک بوو وه ک زور له خه لکی کوردستان و نه ته وه به دبه خته کانی تری سهر رووی ئەم زه مینه، خوی و شوکریه ی هاوسه ری و هیوا و ئەحمه دی کوپی و شه هلا ی کچی که وتبوونه ئەم ولاتی غه ریبه.

وه ک خوی ده یگوت:

- ژیان لیره به گشتی و به تایبه ت بو ئەو، ههر پوژتیک ی به مانگیک و مانگیکی به سالتیک هه یه، پوژ تا ئیواره و زوربه ی شه وان تا به ری به یان پینگای دووری له م ژوور بو ئەو ژووره یه، ئەوه ی له بهر چاوه کانیه تی کاغه زی سهر دیواره کانه که نیگای لئوه بکات و یه ک له دوا ی یه ک پوژه کان بژمیرن.

مام هه ژار پپی وا بوو له و ته مه نه ی که ئەوی تیا که وتوو، تازه وه ختی ئەوه ی پیوه نه ماوه خه ریکی شیوه زمانی ئەم ئەورویا بیانه بیت وه ک خوی ده لئ:

- ئەمن نازانم که ئەو کارمه ندانه جاروباره دینه مائان و قسه مان بو ده که ن، بوچی ده لئی دهرمان میشم خواردوو و گیز ده بم و خه وه کوتکی ده مباته وه.

ئیتر سه یرکردنی که ناله کانی ته له فیزیونیش ههر هه مان شت بوو لای ئەو، به لام ئەمیان سووکه جیاوازیه کی هه بوو چونکه هه رنه بی ده نگوباسه که ی به وینه ئەبینی و هه ندیک له خه لکه که ی ئەناسیه وه.

ئەو ده یگوت:

هه رکه سه ددام ده بینم کاتی ده نگوباسه کان، ده زانم دیسان

قەومانىدوويەتى، بە خۇاى وا پى دەچى ئەمانەش زۆر لىي بترسن!
ئە وەختانەش كە دەبىنم ھەر ھاوار دەكەمە بەر ئە و خودايە كە دىسان
بە گز كوردەكەى خۇماندا نەھاتبى و، زولم و زۆرى لىيان نەكردى!
ئە و جارەيان كە چەند كەسنىكى لا مىوان بوون، ئە وىش خەرىكى
گىرپانەوہى ئە و باسە بوو، كۆچەرى ھاوہ لىي پىرسى:
- باشە مام ھەژار! تۆ بۆچى ھەر دوعا دەكەيت سەددام بەگز كورددا
نەيەت، خۇ ئە و كابرايەكى دىكتاتورە و شەر بە دراوسىكانى دىكەشى
دەفرۆشى؟

مام ھەژار: كۆرەكانم! خۇا رەحم بە ھەموو ئۆمەتى محەمەد بكات، بەلام
بەخۇاى كەس وەك كوردەكەى خۇمان بىكەس نىە، داخەكەى گرانم
سەرەپاى بىكەسى، خۇمانىش تىك بەربووينەتە ناو يەكترى بەقسەى ئەم و
ئە و، دەلىيى ملكى باوكى يەكترىمان زەفت كرديە.

- كۆچەر: باشە مام ھەژار بەقسەى ئەم و ئە و مەبەستت چىە؟
- كۆرپم! بەردىكى لەسەر دانى، ئەم ھەویرە ناوى زۆر دەوى... ھىچ.
خەلك ئەگەر شەپىشى پى بفرۆشن بايى خۇى پىشت و پىشتىوانى ھەيە كە
بە دزى و بە ئاشكرا كۆمەكى دەكەن لەكاتى لىقەوماننا، بەلام پىم نالىي
كورد كىنى ھەيە؟ مەگەر بۆ مەرامى خۇيان دەستىكمان بۆ درىژ بکەن.
چۆن بۆى نەپارپىمەوہ؟ ئەگەر سەددام شەر بە ئىران بفرۆشى، ئەوا ئىران
پىويستى بە من نىە بۆى بپارپىمەوہ و، خۇ ناشچم بۆ ئەمرىكا بپارپىمەوہ،
ئە وىش لەوان كە سدارترە.

دىار بوو مام ھەژار زۆرىشى لەگەل مندالەكانى ئەحمەدى كۆرى ھەولدەدا
كە سەداى مۇسىقا و گۆرانىە بىيانىەكان ھەندىك كەم بکەنەوہ و، جارجارە
رېگا بە وىش بەدەن ھەيرانىك، لاوكىك گوى بداتى، كە باسى ھەيران و
لاوكىشى دەكرد، سۆزى لاويەتى و غەربىيى ھەلدەستا و ئاخىكى تەماوى

له ناخی دلیه وه و پر به پری سیه کانی هه لده کنیش و ده یگوت:
ئای دنیای بیوه فا (پیری و سه د عه یب)، خۆزیا مردن هه بووایه به لام
پیری نه بووایه.

ئه وکاته سه یریکی له میوانه کانیش کرد و پئی وتن:
- کوربه کانم! ئیوه هیشتان گه نجن و زورتان هه وراز و نشیو نه دیوو،
تاكو پیری نه بینن نازانن ده ردی چه ند گرانه.
سالاری کوپی ئه حمه د که تاویک بوو له ده ره وه گه رابوو ماله وه و له
ته نیشته میوانه کان دانیشتبوو و، ته ماشای ئه ملا و ئه ولای بیتاقه که ی
دهستی ده کرد، وا دیاربوو له کات و ساتی کارکردنی شوینی بیتاقه که
ده گه را، هاته ده نگ و وتی:

- به لام باپیره! تو که چه یران پیده که ی بوچی ده گری؟ نازانم خه لک
چون بو گورانی ده گری! من ئه و چه یرانانه هه ر فری ئی تیناگه م!
مام هه ژار: به رخی به رخم! نازانم زنده له هه موو مندا له کان، بوچی هه رتو
ئه م مه حکه مانه له گه ل من ده که ی؟
بزانه که سیان وه ک تو م له گه ل ده که ن؟ ئی هه ر که سه و به پئی ته مه نی
خوی. باشه تو ده زانی: (چه م بی چه قه ل نابین) یانی چی؟
سالار: نه خیر!

- ئه دی ده زانی: (هه موو ته یریک به ره و خوی) یانی چی؟
- نه خیر!

جا باشه! تو که له هیه چ تی نه گه ی، چون له لاوک و چه یرانی من
ده گه ی؟ ده باشه، ئه و وه ره قوکه یه ی به ده سسته وه یه توخوا بده ری!
مام هه ژار وه ره قوکه که ی ئی وه رگرت و دای به کوچه ر و گوتی:
- ده ی توخوا ئه فه ندی بۆم بخوینه ره وه بزانه ئه مه چیه؟
کوچه ریش لئی وه رگرت و ته ماشایه کی کرد، وتی:

ئەو ھېتاقەيە، خەلك دەيگەن و دەچن تە ماشاي.... پى دەكەن.
مام ھەزار ۋەرە قۆكەكەي ۋەرگرتە ۋە، ھەندىك ئەمدىو ئەودىوي پى كرد،
سەرىكى ئى بادا و ھەلسا ھىناي بۆ سالار و پىي گوت:
□□ ھانى كورم! ھېتاقەكەت بگرە و بىرۆ، كەسمان رىت ئى ناگرين، بەلام
تۆش بزانە: لاوك و ھەيران بۆ ئىمەمانان.

سى جيهان

چەند جارېك له ژيانمدا به شه مەندەفەر به نښوانى شاراندا هات و چۆم كړدوو. به بېرم دى له دښه كەى كه لښى پەيدا بووم و تيايا گه وره بووم و فېرى ژيان بووم، ئەو سالانه قوتابى بووم، بهر داها تنى هاوین كه وه ختى تاقى كړدنه وهى سه رى سال ده هات هه ندىك جار له گه ل قوتابيه كانى هاوړېم سواری شه مەندەفەر ده بووین، بهو شه مەندەفەر هى له رېگای نښوان شاراندا هات و چۆى ده كړد و، به ته نښتى دښه كەى ئيمه شدا تیده پەرى و نۆر شارى تريشى ده برى، هه موو جارېك به رانبه ر دښه كەى ئيمه و لای ئەو پۆليسانه كە بۆ پارېزگار كړدن له و پرده كە له نښوان ئيمه و دښه كەى به رانبه رمان دروست كرابوو بۆ ماوه يه كى كورت راده وه ستا و هه ندىك نان و ناوى پى ده دان.. شه مەندەفەر هه كە هينده كۆن بوو كه هښتا به دريژايى نښوان مه وداى دوو دښى ده ما دهنگى له پيش خۆيه وه پەيدا ده بوو، شلپه شلپى له دهنگى ته نه كه پزيونك ده چوو كه له ژور سهرت به توندى لښى بدرى، هه لبه ته ئيمه ش له بهر هه رزانى سوار ده بووین.

ئىستا چەند سال رابووردوو سواری شه مەندەفەر نه بوومه، بۆ يه كه مين جار سواری شه مەندەفەر كى مۆدىل بووم، جڭگاكه م كه وتبووه ته نښتى ئافره تيكه وه، ئەو كاته له ئاو و هه وايه كى نيمچه ساردا بووین و هه موو جلوبه رگى نيمچه زستانيمان پۆشيبوو، پيم سه ير بوو ئەو هه موو خه لكەى تيدايه.. بۆ خۆم كه وتمه بېر كړدنه وه و پرسيار: ئايا ده بى ليره خه لك ته نها به شه مەندەفەر سه فەرى نښوان شاران بكه ن؟ ئەدى ئەو هه موو هۆيانه كى ترى گواستنه وه چين؟ هه روهك وړبووم ته ماشاى ئەملا و

ئەولای خۆم و خەلکە م دەکرد، ئافەرە تە کە ی لە تە نیشتمە وە بوو
منگە یە کی ئی هات و پاشان وتی:

- لێم تێدە گە ی؟ لە زمانە کە م دە گە ی؟

- هە ندیک ی تێدە گە م، ئە گەر سە برم لە گە ل بدوێ ی!

- تۆ شە مە ندە ندە فە رت نە دیوو ه؟

- ئە وها بە قە لە بە لگی نە خێر!

- ئە ی سواری چی دە بن؟

- زیاتر پاس و بیستویە ک نە فە ری و پیم و ئە و جۆرە شتانه.

و هختی خۆ ی شپ رە ئینگلیزیە ک فیربوو بووم خۆم پێ پە راندە وە، بۆ ئە وە ی
خۆم لە پرس یاری زیاتر دووربخە مە وە، چونکە زمانە کە شە م بە پە وانی
نە دە زانی، پوو یە کم بۆ لایە کە ی تر وەرگێرا و دە مێک بە و شێو ه یە رامگرت
بۆ ئە وە ی زیاترم لە گە ل نە ئی، وام هە ست کرد کە بە هێچ نە دیوم
تێدە گا..

شوینە کە م گە رم و نە رم و خۆش بوو و فە رغونە کە ش لە ژووریک ی
بێ هە ست و بێ دە نگ دە چوو، کە س دە نگی لێو ه نە دە هات جگە لە مندالیک ی
ژیکە لە و جوان نە بێت کە بە راستی دلارا بوو، تە نها خۆ ی و لە جیهانی
خۆیدا یاریە کی خۆشی دە کرد بە و ئامێرە بچوک و لاستیکانە ی لە ویدا بۆ
مندالان دانرابوون، ئە ویش هیدی هیدی لە گە لیان کە وتبوو هە قسە، ناو ه
ناو ه ش شە مە ندە فە رە کە بە ئاسپایی دە یجولاندینە وە. پوو یە کم سووراندە وە
بە لای ئافەرە تە کە ی تە نیشتمدا بینیم ملی بە لای پە نجەرە کە دا
شۆر کردۆتە وە و سووک سووک پرخە ی خە وی دێ، زۆری پێ نە چوو
زۆریە ی خە لکە کە کە وتنە دونیای خە وە وە، منیش بۆ خۆم کە وتمە دونیای
پرخە م و حە سرە تە وە. لە ویدا هە ستم بە بوونی سێ جیهان کرد:

۱- جیهانی مندالان ۲- جیهانی دلشاد و فراوان و خە و خۆشی ئە و خە لکە ۳-

جیهانی دلشکست و دلخون و بیخه وی خۆم و کهسانی وه کو خۆم بوو،
هه ناسه یه کم برده ژووره وه و نیوه م دهرهیناوه و وتم:

- خۆزگه م به ههردوو لاتان. منیش هه زه ده کرد گه ر ئاره بانه
شکاویکیش بی و یاریم پی بکردایه، به لام بیرم بۆ لای هیچ کیشه یه کی
سه ر ئه م زه مینه ناله باره نه چوو بایه، به لام به خۆزگه بوايه مه ر به ر
له وه ی گورگی ئی نزیک بیته وه دوو بالی ده گرت.

پشه پشه یه کم له منداله که کرد و هه ولدا بیدوینم، که چی هیچم ئی حالی
نه بوو، وای بۆ چووم خه لکی سوچیکی تری ئه م جیهانه بی، جگه ره یه کم
دهرهینا و خسته م نیتوان لئوه کامه وه ویستم دایگیرسینم، ئه وکات منداله که
دهستی ناللیکه ی گرتبوو و یاری له گه ل ده کرد و له گه لیدا پیده که نی،
له و ساته ش تۆزیک دهنگی بهرز بوو وه، منیش نیگایه کی وردترم ئی
کردن بینیم له ژوور سه ریانه وه له بهرزیدا وینه ی جگه ره یه ک کراوه و دوو
هیللی سووری راست و چه پی به ناوه راستدا هاتوو، بۆ ئه وه ی ئافره ته که ی
ته نیشتم خه به ری نه بیته وه و بمداته وه به ر پێژنه ی پرسیاران، خیرا خیرا
جگه ره که م خسته وه ناو پاکه ته که و له گیرفانم نایه وه.

زنجیره ی بیره کانم زۆر دووردریژ بوو و په لی بۆ هه موو لایه ک هاویشتبوو،
له راستیدا زۆرم هه ز ده کرد خه لکه که له خه و پابن و دهنگه دهنگیک
دروست بیته وه چونکه زۆر هه ستم به ته نیایی ده کرد.. هه تاویکی که م به
دهره وه بوو هیواش هیواش زیادی ده کرد، پاش تۆزیک مایکرو فۆنی ناو
شه مه نده فه ره که قوقه یه کی لئوه هات و کابرایه ک یه ک دوو وشه ی چرپاند،
زۆربه ی خه لکه که به خه بهر هاتن و کاتیک شه مه نده فه ره که
هه لوه سته یه کی کرد له ئیزتگایه که، هه ندیک له نه فه ره کان هاتنه خواره وه
و له وه ختیکی کورتدا به پێ که وته وه. جارجاره ئاوریکم ده دایه وه
ئافره ته که ی دراوسیم هه ر له گه رمه ی خه ودا بوو و جاروباریش هه ندیک

خۆى دەكيشايەوہ. زۆرى نەبرد گەرما تىنى بۇ ھىنا، ناچار ھەلسا و ھەندىك لە جەلەكانى بەرى سووك كرد و جانتا دەستىەكەى كردهوہ پىلاويكى ھاوينەى دەرھىنا، زستانىەكەى لە پى كردهوہ و ئەويانى لە پى كرد و بە راشكاوى پالى دايەوہ.

ئەو رۆژە ئاووھەوا زۆر جىگاي سەرسورمان بوو لە ماوہىەكى كورتدا زستان و ھاوين و پايزت بە چاوى خۆت دەبىنى.. ھەندەى پى نەچوو ھەوا گۆرا و پايزىكى تووشى پى نىشانداين، پلەى گەرما بە خىرايى ھاتە خوارەوہ، ئاگام ئى بوو ژنەى جيرانم لەو ئاووھەوايە زۆر گرژ بووبوو، بۆلەبۆلىكى كرد و دەستىكى درىژ كرد جانتا دەستىەكەى ھىناوہ و ئەمجارەيان يەك دوو پارچە جلى سەرەوہ و جوتىك پىلاوى ترى ئى دەرھىناوہ و دەستى كرد بە پۆشىنيان، پرويشى بۇ لاي من وەرگىرا بىنى من ھەر لەو جلوبەرگە يەكەمجارەى خۆم دام كە تازە سوار شەمەندەفەرەكە بووبووم پرسى:

- تۆ جلى ھاوينە و پايزە و زستانەت پى نىە؟
- نەخىر، ھەر ئەمانەم پىنيە لە بەرمايە لەگەل دەستە جلىكى شەوانە.
- باشە سەرما و گەرمات نابى؟
- چۆن؟
- ئەدى گەنجىكى وەكوو تۆ ناتوانى باروبارگەيەكى بچوك بۇ خۆت ھەلبگرى و كاتى پىويست بەكاريان بەئىنى؟
- با زۆرم ھەلگرتووہ لە مېشكم، جىگاي چىي ترى ئى نابىتەوہ.
- زۆر ھەولم دەدا خۆم لە پرسىاران لادەم، بۆيە گوتم: ئاخىر من يەكەم جار بىر لە كونجەيەك دەكەمەوہ لەم دونيايە لىي بژىم.

سەرنجىك

خوينەرى بە پىز:

ئەم چەند دانە نەزىلەيەي لىرە بە دواوۋە دەيخوينىتەوۋە چەند دىلۆپىكەن لە زەرياي باسى فۆلكلورى كوردى، كە لە ناو كۆمەلگاي كوردە واريەوۋە ھەلقوللۇۋە و نەتەوۋە بە پىي پۆزگار و درىژايى مېژوۋى پابووردوۋى بەدى ھىناوۋە و، ديارە ھەر خۆيشى خودانى راستەقىنەيان بوۋە دەبىت.

بېشك مېژوۋى كۆمەلگاي كوردە واري پىرە لە بابەتى فۆلكلورى ۋە كوۋو: چىرۆك، مەتەل، حىكايەت، نوكتە، ئەفسانە، لاۋاندنەوۋە، داستان، پەندى پىشينيان و قسەي نەستەق، نەزىلە و بەسەرھات، لاوكوۋحەيران و گۆرانى، كە چەندەھا مۆچپارى مېژوۋىي و بەنرخيان لى دەكەۋىتەوۋە. لە مېژ سالە سەررەپاي ھاتنەسەر كاغەزى زۆرين بابەتى بەبەھاي لەو جۆرە كە لەناو ھەستى جەماۋەردا سەرچاۋەي گرتوۋە و دروست بوۋە، ھەزارانى تىرىش ھەر لە دل و دەروۋنى خەلكەوۋە ماۋەتەوۋە و لاي ئەم و ئەۋى كردوۋە، لە ئاكامى ئەمەشدا دەكرى بوترى كە بەشيكى ھەرە گەرەي لە ناو سىنگ و دل بەسالچوۋەكاندا و لەگەل تەرمى پاكى ئەوان بەخاك سىپىردراون.

ھەلبەتە شتىكى بەرچاۋىشە كە ھەرىكە لەوانە پەنگ و بۆ و تام و چىژى خۆي دەبى، جا ھىوادارم ئەم چەند دىلۆپە كە نمونە و زايەلەي ئەو زەريايەن تامىكى ئەوان بېخشن.

خاتمه

مامه عه له و خاتووژین هه ر له هه فته ی یه که می به یه ک گه یشتنیانه وه و بوونیان به ژنومیرد زۆر جارن ئالۆزی و دووبه ره کی ده که وته نئیوانیانه وه و شه ر و فرته نه دهستی پی ده کرد، مامه عه له کردبوویه پیشه هه موو جارنیک شه قازله یه کی به بناگوویی خاتووژیندا ده کیشا، هه ندیک جارن ده گه یشته ئه وه ی دهر و جیرانه کانیش پینان ده زانی.

خاتووژین ژنیکه خواپه رست بوو، سه ری بچووبایه نوژی نه ده چوو، ئه گه ر جارنیک نوژیکی له بهر هه ر هویه ک بووبی له ده ست بچووبایه ئه وا له تۆله ی ئه وه دووانی تری بۆ ده کرده وه. زۆر چه زی به سوالفه ی بهر دهرگا و بریشکه قرتاندن ده کرد له گه ل ژنانی گه ره ک، بۆ تازیه و سه ره خوژی و لاواندنه وه سه ری پیوه نه بوو، ئه وه ی زیاتر ئه و برۆای پی بوو و، مامه عه له ش پی پی په ست و نیگه ران ده بوو ئه وه بوو که خاتووژین هیلکه و قاپه ماست و درۆی خر ده کرده وه و ده یبرد له دهستی شیخ و ده رویشه کانی ئه و ناوچه یه ی ده کرد و ده هاته وه، خو ئه گه ر هه والی هاتنی شیخنیک بۆ ئه و ناوچه یه ببوایه خیرا خیرا خو ی ده گه یاندی و داوای نزی لیده کرد و به خو بی و به نوشته یه که وه ده گه رایه وه.

مامه عه له به پیچه وانه ی خاتووژیین و ره وشته کانی ئه و بوو، جارچاره نوژی ده کرد به لام هه رگیز نوژی به یانیانی له بهر خوژی خه و له گه لدا نه بوو، برۆای به شیخ و ده رویشه کانی ئه و ده وروپشته نه بوو، ده یگوت: ئه وانه هه ر پاره و پوول به و نوشتانه کۆ ده که نه وه، خو ئه گه ر وا نه بی چون ده بی نوشته به پاره بکری؟ ئه و وای بۆ ده چوو پیاو ده بی ده ست و داوین پاک و پوو خو ش بی له گه ل خه لکی، چاوی له ملک و مالی که س

نەبى، مەرۇف لە ژيان نەكا، درۆ و كارى سەختە نەكا، ئىتر پىويست بە
نوشتەى دەرويشەكان ناكات. لەسەر ئەمەيان ھەميشە لەگەل خاتووژين
مشت و مريان بوو. خاتووژين دەيگوت:

- كورە پياوھكە! ھەر تەماشاي ئەمروكە مەكە! ھەر بۆ ئەم دنيايە مەژى،
بەشەر دنيايەكى تريشى لە پيشە. بەسيە! بەس ببە دورمى ئەو شىخ و
مشايخانە، ئەوان پاكى و لاي خودا خوشەويستى! با بەرايەكت بەسەر
نەيەنن و بەم ئاخىرى عومرە لىك دانە بريين، وەرە روو بگەرەو قاپىي خوا
نوژەكانت بگە و روژەكانت بگرە، خو تا ئىستا تو بى سالىك روژەكانت
نەگرتووھ و ھەمووت خواردووھ! ئى باشە تو يازدە مانگ دەخوى با يەك
مانگى لەگەل نەبى؟ باشە پىم نالىي دەرويش و مشايخ چ خراپەيان بۆ تو
بووھ؟

مامە عەلە ئەم قسانەى بە گويدا نەدەچوو، خوى پى لە خاتووژين بە
كەمزانتەر نەدەزاني، نەك ھەر ئەو قسانەى لى وەرەنەدەگرت بەلكو ھەولى
دەدا خاتووژين بىنئيتە سەر رىي خوىي و دەيگوت:

- كچى خاتە! بەسە با چىي ترت پى نەلىمەوھ، تو نوژ و پوژىي خوت
بگە و بگرە، چىت داوھ لەو ھەموو مريدى قادريە بە پرچانە؟ ئەوان
بەھەشت نابەخشن بەتو، كردهوھى خوت لە دنيا گرنگە. پىم نالىي ئەوان
بۆ ناچن كاسبىەكى تر بگەن، توخوا كاسبى لەو حالەيان باشتەر نىھ؟

- ئەيەرۆ پياوھكە! كاسبىي چى؟ چما دەرويشى كاسبىە؟ كورە چلون زاتى
ئەوھ دەكەى خو ئەوان خوانەخواستە فيلباز نين؟

- ئەرى وەلا ھەون.

- كورە بەسيە! خوڤىك لەو خوايە بگە.

- كچى من لە خوا دەترسم! خوشەويستم خوش دەوى! حورمەتى ھەموو
مرؤڤىكى دەست و داووين پاك لەسەر سەرم دادەنيم و، سوپاس بۆ ئەو

خوایه زینام تووش نه بووه، که سم نه کوشتوووه ، مالی که سم نه بریوه، تا بۆم کرابی درۆم نه کردوووه! ئی خۆتیش ده زانی بۆ یارمه تیی خه لکی و په ککه وته و گه دایان قسوورم نه کردوووه، ئه گه ر وا نیه بلای وا نیه! به لام خۆ ناشیبی وه ک تۆ بکه م بۆ هینانی دوعایه ک پۆژیکت پی ده چئ، ده لئی ته تهری له م ده رویش بۆ ئه و ده رویش! که سیان نه ماوه شتیکت ده رخوارد نه دابی! هه ر هیلکه له قونی مریشکه کان دینه ده ری گورج له پریسکه ده بیچیته وه و که س نازانی له قورگی کام ده رویشی ده په ستی!

ئه و رۆژه ی خاتوو زین زۆر به غه مباری له ماله وه دانیشتبوو، هه ر تیی ده روانی و بیری ده کرده وه پێگایه ک بدۆزیته وه بۆ ئه وه ی چاره سه ری ئه و کیشه یه ی له نیوان خۆی و پیاوه که یدا هه یه به جۆرێک بکات، هه رچه ند سه ری هینا و برد چاریکی ئه وتۆ نه بوو. له گه ل خۆی که وته قسه: بجم بۆ لای فلانه که ده رویش به لکو دوعایه کم بۆ ده کا و ئه م پیاوه دلای نه رم ده بی واز له م شه قازله شه قازله یه دینی! ناوه لا ده رویشه پیره که ی شیخ وه سمان باشه، ده لئین وه ختی خۆی زهرگی باشی وه شانددوووه! کچی ناوه لا فایده ی نیه. ئی باشه خۆ ناشیبی به لای هه ر ده رویشیکه وه برۆم و شه قازله یه ک بخۆم؟ ده وه لا ئه وانه پاکن هه ر ته گبیر و رایان پی ده که م.

سه ر له عه سرانیک بۆ پشوودان خاتوو زین له مال هاته ده ر و سه ریکی به ر ده رکه ی ماله که یانی دا و، بینی داده هه بیه تی دراوسییان له وئ دانیشتوووه و هه ندیک گۆله به رۆژه ی له ته نیشته خۆی داناوه، چونکه ددانه کانی زۆر له میژ بوو مالتاوا بیان لئ کردبوو، به نینۆکی په نجه کانی ده ستی، دانه دانه ی گۆله به رۆژه کانی دووکه رت ده کرد و ناوکه که ی به ساغی ئاودیو ده کرد.

پاش چاک وچۆنی له گه ل داده هه بیه ت که وتنه قسه. داده هه بیه ت وتی:

- خاتوو! ئه وه بۆ که س دیار نیه؟ چۆن دایکه که م؟

- تۆ چۆنی داده هه بیه ت؟ به خوای من هه یچ باش نیم!

- ھەيرۆ چى بووھ؟ بۆمى بگىرھەوھ.
- خاتووزىن كە بەسەرھاتى خۆى و مامە عەلەى بە وردى بۆ گىرپايەوھ لە گەل
گە يىكرىن لە بەختى خۆى و وتى:
- ھەرچە نەدە كە م چارە يە كەم بۆ نادۆزىتەوھ لە و شە قازلە يە پزگارم نابى،
بوومە تە قاقەز قووشى بە دەست ئەم كاپرايەوھ و گوئى بە ھىچ نادا، ئەوھ تا
فوويە كەم ئى بەكەى دەكەومە ھەوا.
- دادە ھەببەت كە ئەمەى بىست، منگە يە كى كرد و وتى:
- دەك زەللىل بىم! بە خۆى ھەمە رەھمەتى من ئەوھا نەبوو! من چىم
بوتايە لە قسەم دەرنە دەچوو، دە وەرە كچى خۆم تۆش بە قسەم بەكە و با
ئەو كاپرايەش چاك بى؟ رەنگ و پرووت نەماوھ دەلئى نان و ئاويشى ئى
ھەرام كەردووى.
- خۆزگە ھەر نان و ئاو بووايە، دەى توخوا دادە ھەببەت! بلئى بمرە
دەمرم، بۆ كوئى بلئى لە گەلت دىم.
- كىژۆرەم! بۆ شەش ھوت ھىلكە و مەنجەلە ماستىكى باش و، ئەو
ھەموو مريشكە چيە لە ھەوشە دەنگيان دى؟ يەك لە وانىش بەينە و
دە چينە خزمەتى مريدىكى پياوچاك من پى دەزانم! دەى بۆ خىراكە!
- بە و خوايە دادە ھەببەت مريشك بىنم بۆ دەرويش پياوھەكەم سەرم
دەبرى! ئەو بۆ ھىلكە يەك شە قازلە يە كەم پىدا دەكىشى!؟
- كچەكەم مەترسە! من لە گەلتم! ئەدى بۆچى دە چينە لای دەرويش...؟
ھەلبەتە بۆ ئەوھى نوشتە يە كمان بداتى و پياوھەكەت دەستى لە راستت
ھەلنەبى؟ ئەوھ چيە دەلئى باوھەرت زە عىف بووھ؟ مريدەكە خزمى خۆمانە
دەى زوو كە بۆ.
- نا بە خۆى دادە ھەببەت! تۆبە، من قەد باوھەرم بە و زاتانە كەم نابى.
- دەبرى كچەكەم خىراكە! شتە كان بپىچەوھ بابروين تاكو نە ھاتتەوھ،

دوايه پَيمان پي ده گري.

به دووقولي داده هه يبه ت و خاتوويزين چوون بو لاي دهرويشه كه ي خزمي داده هه يبه ت و له وي بابه تي شه قازله يان به دووقولي بو گيرايه وه. دهرويش كه بيني ميوانه كان به دهستي به تال نه هاتوونه و نه مجاره چه ورن، سه ريكي خسته ژير عه باكه يه وه و گوتي:

- له بهر خاتري تو هه يبه ت! نوشته يه كي بو ده كه م تا ئيستا بو كه سم نه كردي! ده بي نه و نوشته يه وا كار بكات كه له جي هه ر شه قازله يه كي له مه وپيش له و زه عيفه يه ي داوه، ماچيكي نه و جيگايه بكات، نه گه ر كاريشي نه كرد وهرنه وه لام.

- داده هه يبه ت: دهك به قورباني دهست و قه رهمت بم! ههسته خاتوويزين دهسته متفه ركه كاني ماچ بكه.

- خاتوويزين: قوربان! نوشته كه چي لي بكه م؟ ده ليم چون به كاري بينم؟
- دهرويش: كه چووته وه ئافره ته كاني براده رت نه سيحه ت بكه و بلي دهرويشه كه ي شيخ سينان باش ده زاني، نه گينا خيري نابي! له بهر ده رگاي مالي خو تانيش پيش نه وه ي بجپته ژوره وه هه ر وابل، نوشته كه ش بخه ره ناو سه ريني پياوه كه ته وه به لام نه و نه بييني.

خاتوويزين و داده هه يبه ت پاش دهست ماچ كردن و خود احافيزي به خو يان و نوشته وه به ره و مال گه رانه وه، له ريگا تووش هه ر ئافره تيك ده بوون خاتوويزين بو نه وه ي نوشته كه ي له كار نه كه وي تا ده گاته وه مال پي ده گوت: دهرويشه كه ي شيخ سينان باش ده زاني.

له و لاوه مامه عه له له سه ر زاري ژنانه وه ي بيستبوو نه م ته گبيروپايه ي بو كرايه ، گوايا خاته به گه ل داده هه يبه ت كه وتوو و خو يان گه ياندوته مالي دهرويشيكي تر، نه وپيش به و مه رجه ي له ريگا تووش هه ر ژنيك بين پي بلين دهرويشه كه ي شيخ سينان باش ده زاني نوشته يه كيان بو

دهكات.

له ولاشه وه كه هاته وه مال و بينى مريشكيتكىش نه ماوه، له دلى خویدا وتى: هه بى و نه بى دهرويش ئه ویشى قوت داوه! خوا ئه زانى ديسان چه ندی هیلکه و پاره و ماست بردووه! ئه مه بى و نه بى ئیشى هه بیه ته پى کردووه، ده نا خاته زاتی ئه وه ناکات مريشك ببا، ئه مه شیان تازه یه! ئیشم باش ده بى، به خواى کارىک نه که م مريشکه کانیش فت. مامه عه له له به رده رگای ماله که یان پاره ستابوو، مندالکی گه ره کی بانگ کرد و له دواى خاتوو زینی نارد، داده هه بیه تیشى بانگ کرد و، هه ندیک له ژنانى جیرانیش له وى کۆ بوونه وه.

خاتوو زین به په له نوشته که ی له ناو سه رینه که ی مامه عه له نا و، هاته دهره وه له دلى خویدا وتى: هه بى و نه بى نوورى به زه یی پیاوچاگان ئه مجاره به سه ر منیشدا باریوه و نوشته که کارى خوێ کردووه! دیاره وه ک دهرويش فه رمووی! ئه وه پیاوه که مه و ده یه وى له پیش خه لکه که داواى لیبوردم لى بکات و، له برى شه قازله کان یه ک یه ک ماچم ده کاته وه. ده ک به سه ده قهت بم دهرويش! دیاره زاتیکى پاکى! ئافه رین داده هه بیه تی دنیا دیته! تو چۆن ئه و فکرهت بو هات و به و پیریه به گه ر من که وتى؟

مامه عه له که له ویدا وه ستابوو، خاتوو زینی بانگه یشى لای خوێ کرد، خاتوو زینیش به بیباکی و به دلخوشیه وه به ره و پووی هات. بى سى و دوو مامه عه له ئه مجاره هات به لایه وه و له جیاتى یه ک دوو شه قازله ی لیدا.

ژنان به داده هه بیه ته وه هاتن و هاواریان کرد کوره بو؟ کوره بوچی؟ مامه عه له ش هیچ خوێ شیلو نه کرد و له سه ره خو وتى: دهرویشه که ی شیخ سینان باش ده زانى!

خاتوو زینیش که گوئی له مه بوو، به ده نگیکی بهرز هاواری کرد:
وه لّلا باوکم، ده رویشه که ی شیخ سینان باش ده زانی.

مام سلیمان وئه سپه کویت

مام سلیمان سوور ئه سپه کویتى به قه دهر هه موو شتیکی خوشه ویست خوشده ویست و بگره له لای خوشه ویست تریش بوو، ئه و هه رچی سۆز و عیشقی هه بوو هه مووی به ئه سپه کویت دابوو. ئه وه نده ی خزمهت ده کرد که ئه گهر بۆ گایه له په که ی بکردایه سه ره رای زه وی کتلان روژانه سه تللیک شیریشی پی ده دا.

ئه سپه کویت ئه وه نده غرور بوو بوو له بهر قه له وی لاقه کانى له دواى نه ده هات، کلکی له سه ر پشتی دانا بوو لوس وه کوو ماسی، کویت به ته مه ن پیر بوو به لام ئه و خزمه تگوزاریه ی له مام سلیمان وه پیشکه شی ده کرا وای ئی کرد بوو وه کوو جوانیه ک ده هاته پیش چاو، ئه وه نده ش به ناز بوو که سیکى لایده بۆی بچوایه ده ی پرماند و دوور ده که وته وه خوی تی نه ده گه یاند چونکه ته نیا له مام سلیمان حالى ده بوو. مام سلیمان وای فیر کرد بوو هه رکه ده ی گوت: وه ره کاو ئالیکم بۆت داناوه، ئه سپه کویت یه کسه ر به ره و ئاخوړه که ی پای ده کرد و هه رچی تیا بوایه ده ی گرماند و قووتی ده دا. که ده ستی به سه ردا ده هینا ئه سپه کویته ش له به ریا سووکه سه مایه کی ده کرد و ناز و فیزیکی ده نواند.

هه موو جاریک له پال دیوه خانه پووخواوه که ی عه باساغا که جیی کۆبوونه وه ی خه لکانی بی ئیش و کاری ئاواپی بوو، له وئ کاتی بیکاریان به قسه و باس و به سه رهات و پۆژانی پاو و پراوشکاری به سه ر ده برد، مام

سلیمانیش ده که و ته مه دح و سه نای ئه سپه که ی و به قه دوبالایدا هه لده دا، زۆر جار ان مشت و مریکی زۆری له گه ل خه لکه که بۆ پهیدا ده بوو و ئه نجامه که ی مام سلیمانی تیا سه خله ت ده بوو.

ئه و ده یگوت: وهرن خه نجه ریکم لئ بدهن به لام له سه روسیما و جوانی و وه فاداریی ئه سپه که م که م مه که نه وه، چونکه ئه و هیز و بازو و، گشت مال و حال و سهروه تی منه.

پۆژیکیان ده مه ده می ئیواره، خدره شه ل و وه ستا ساییر و کاکله ره ش له پال کۆنه دیوه خانه که ی ئاغا بوون، وه ستا ساییر و کاکله ره ش خه ریکی یاریی سی ریسکان بوون و خدریش له سه ر گازه رای پشت پالی دابوو وه مژی له سیگاره که ی ده دا، وه ختا بوو دلئ شه ق ببا، ئه وان به یاریه وه سه رقان بوون و ماوه ی ئه وه یان نه بوو توژیک له گه ل خدر بدوین، هه رچه نده جار جار به چاوقایمیش بوایه خو ی تیده خزاند و پرسیاریک شتیکی لیده کردن، ئه وانیش به لایه کی ده مه وه و به نزمی وه لامیکیان ده دایه وه و زۆریشیان پی ناخوش بوو، به تایبه تی کاکله ره ش که پیشه ی هه ر دۆراندن بوو و که ده شی دۆراند زۆر تووره ده بوو، خودا خودای بوو یه کیک ببینته وه و بیکاته سه به بی دۆراندنه که ی، جاروباره ش لئی قیت ده بۆوه و ده یگوت:

- کوره ده به س بلئ! تو بۆ لیناگه پئی به ئیسراحت یاریه که مان بکه یین؟ ده لئی مه ره گه رحه ی به دان که وتووی و له پاله وه په ل ده هاوی.

- ئی باشه کاکل! خه تای من چیه تو ده دۆرپی؟

- به قسه ی کئ من دۆراوم؟ نابئ راست بدوئی؟ به سه چیی دی قسه نه که ی.

خدر ده ی زانی کاکل له وه زیاتر هه لئاگرئ و کاتی ئه وه هاتوو به دده نگ بی و له دووره وه ته ماشایان بکات، بۆیه هه ر ئه وه نده ی وت:

به خوا من حه ز ده كه م تو ببه يته وه كاكل!

هر له خوويه وه له خوئي بيزار بوو ئه و پوژه، ناوه ناوه دلي خوئي ده دايه وه:
 ده لين (ئه وه ي له خوا خافل بي كافر)، هر ئه وه نده ي زاني مام سلیمان
 سوور لتيان په يدا بوو:
 - چه لام عه ليكوم!
 - وه ي عه له يكه سه لام و به خيتر بي مام سلیمان.
 وه ستا سابير و كاكله پش ياربه كه يان وا گهرم بوو بوو نه په رژانه سهر
 ئه وه ي وه لام بده نه وه، هر چه نده منگه منگيكيان ليها ت به لام ديارنه بوو
 كه گله يي له به ختي خويان ده كه ن له ياري، يا خود سه لامه كه ي مام
 سلیمان يان وه رگرتنه وه.
 خدر و مام سلیمان بوونه هاوړي و پيکه وه ده ستيان به قسه ي خو ش کرد،
 مام سلیمان له بهر ئه وه ي پير بوو بوو و ددانه کاني له ميژ بوو ناوده میان
 چول کرد بوو قسه ي باش بو نه ده کرا.
 پاش توژنيك كاكل و وه ستا سابيريش هاتن و به خيتره اتني مام سلیمان يان
 کرد. خدر خوئي پي نه گيرا و پرسى:
 - ئه ري کامتان بردتانه وه؟
 - كاكل: ديسان کردته پوژي خو ت و ده ستت پي کرده وه خدره چوکور؟
 ئه گهر واز له و قسانه نه يه نيت، مه جليسه که ت بو به جي دي لم.
 زاني ديسان وه كاكل دوړاوه، بويه سکوتی لي کرد و باسه که ي گوري:
 - ئه ري مام سلیمان! داخو ئه سپه کويت له چيدايه؟
 - به خوي خدر! بلیم چي؟ ئه م زه مانه که م ده خوا، که م.
 - وه ستا سابير: مام سلیمان! ئه ويش هر روح له بهر دياره پير بوو.
 - مام سلیمان: کوره پيري چي؟ ئه سپه کويت چون پير ده بي، مخابن
 نيه؟ چما له م ئاواييه ئه سپي وا هه يه؟

- کاکل: مام سلیمان! راسته ده لاین تو چی بلیی ئه سپه که ت به گویت ده کات؟ ئه مه شتیکی سهیره خو ئه سپ ئه قل و هوشی نیه و تیناگات؟

- مام سلیمان: ئه ری به خوی کاکل! ئه و به سته زمانه هه ر بلیم بمره ده مرئ. تاکو من نه لیم نه ده خوات نه ده خواته وه.

- کاکل: چه ند چه ز ده که م ئه و دیمه نه ببینم! ده لاین کابرایه کی خه لکی لای خو مان به سه فەر ده چیته ئه و ولاتانه ی دوور (ئه وروپا)، دوايه دیته وه شتی سهیر سهیر ده گیریته وه لیمان. گوايه ئه وان پیکه وه له گه ل ماسی مه له ده که ن و له مالان مار و مشک راده گرن و، له گه لیشیان ده خه ون و گوجيله سه گه کانیش له ناو مالان به ختو ده که ن تا گه وره ده بن، ده لاین ئه وان هه موو سوودی خو یان هه یه بۆ مرؤف. خودا بکا مام سلیمان! ئه سپه که ی توش سوودیکی هه بیت، ئه و هه موو خزمه ت کردن و چاوه دیریته به لاش نه چیت!

- مام سلیمان: بۆ نایه ن بچین پیتان نیشان بده م و بوشتان بسه لیم؟

- هه موو پیکه وه: وه لا سه د جار مام سلیمان!

مام سلیمان پتیشکه وت و وه ستا سابیر و کاکله ره ش به دوايه وه و خدریش به شه له شه ل، هه موو به ری که وتن بۆ خزمه ت ئه سپه کویته.

گه یشتنه بهر ده رگا مام سلیمان کليلة زله داره که ی که وه ک خه نچه ر له بهر بشتینه که ی نابوو ده رهینا و ده رکه ی قه نته ره که ی کرده وه، بۆ لای ئاخوره که ی ئه سپه کویت چوو و ئه وانیش به دوايه وه. ئه سپه کویت پر مه پرمیکی کرد و، وا دیار بوو داوی شتیکی ده کرد مام سلیمانیش نه یه نیشته ئه وان حالی بن و بۆی وه رگرت ه وه: گیان، گیان، ها رۆله م! ها رۆله م!

کاکل وتی: ده ی توخوا مام سلیمان شتیکی پی بلی، بزانین چۆن به ده نگته وه دیت؟

مام سلیمان چوو به په له هه ندیک کاو جو ی هینا و بر ديه لای ئاخوره که ی

ئەسپە كوئىت رۆي كورد و بانگى ئى كورد: وەرە كاو ئالىكم بۆت داناوہ!
ئەسپە كوئىت كە چاوى پىكەوت تەكانىكى دا و، ھەرچى لە ئاخوڤرە كە دا
بوو بە چاو قوچانتيك ھە لىلووشى و ھەوالەى ناو سكى كورد.
وہستا سابىر وەكوو وەستايىھە كەى و يارى سى رىسكانە كەى دياربوو
لە وەش وەستا بوو، گوتى: توخوا مام سلیمان وەرە لای ئىمە و شتىكى
دىكە شمان پى نیشان بدە.

ئەسپە كوئىت وا فىركرابوو كە ھەر لە ديار ئاخوڤرە كەى بوہستى و بانگى
بكەى بىت بە دەنگتە وە، ئەویش نيازى خوئى ھەبوو. مام سلیمانیش
نەيدە وىست بىتە لای ئەمانە وە و ھەر لە نزىكى ئاخوڤرە كە دەيوت ئەگەر
ھىشتان بىروا ناكەن ديسان بانگى دەكە مە وە بزائن دىت يا نە؟
بە ھەر جوړىك بوو وەستا سابىر قەناعەتى بە مام سلیمان ھىنا و ھات بۆ
لايان، پاشان كاكل وتى: ئادەى توخوا مام سلیمان شتىكى دىكە شى پى
بلى بزائىن!

مام سلیمان ھەرچە ند ھاوارى ئى كورد و خوئى بۆ سوڤاند، مردوسووتا
ئەسپە كوئىت خوئى تىك نە دا و ئەمىش جارجارە خوئى ئى تووڤرە دە كورد،
بە لام ئە و چاوىكى لىدە كوردن و ملتىكى بادە دا، فايدهى نەبوو. دوا چە كى
مام سلیمان ئە وە بوو بانگى لىكرد: وەرە كاو ئالىكم بۆت داناوہ، كە چى
ئەسپە كوئىتە تە ماشايە كى ئاخوڤرە كەى دە كورد لە و دوورە يە و، چاوىكى لە
ئەمانىش دە كورد لە گەل مام سلیمان لە سارايەك وەستاون و دنكە جوڤەك
بۆ دەرمانىش نابىنرئ، پووى خوئى ئى وەردە گىڤان و بە تەوسە وە يەك دوو
جار كلكى بادە دا.

مام سلیمان لە م ئاكارەى ئەسپە كوئىت زۆر قەلس بوو بوو، نە شىدە وىست
خوئى و ئەسپە كەى بشكىننیتە وە، ناچار جارجارە دە چوو بە لايە وە و
شتىكى پىدە گوت، دە تگوت بە زمانىكى تر قسە دە كەن و ئەمان تىيان

ناگه ن. ده هات و ده چوو و ده یگوت: سه یرکه ن ئه مجاره بانگی ده که م
یه کسه ر دیت، که چی ئه سپه کویت له وه نده ش بوو، ئه و ئه وه نده زیز
بوو بوو که مام سلیمان بانگی ئی ده کرد، هه رجاره لاته نیشتیکی خوئی
ده جولاند، مام سلیمان له هاتنی ئه سپه کویت به ده نگیه وه بی ئومید بوو
و، وا لئی شتیوابوو نه یده زانی کویته له کام ئه ندامی له شیه وه گوئی له
قسه ده بیت، به هه موو هیزیه وه هاواری ئی کرد: ئه ری ئه سپه کویته گویت
له کویته؟

شئی میرہ کہ رسیپی

دهور دهوری شیخ و مهلا و سەید بوو، خوینده‌واری هیشتان به شیوه‌یه‌کی دیار له‌ناو کۆمه‌لگادا ره‌نگی نه‌دابۆوه، جگه له مه‌لاکان و شیخ و سەید و ئەو زاته پاکانه که م که‌سی تر هه‌بوو بتوانی بخوینیته‌وه و شتیک بنووسی، له زۆربه‌ی دێیه‌کان جگه له مه‌لا که له هه‌موو دێیه‌ک هه‌بوو بنه‌ماله شیخیک یا سەیدیک هه‌بوو که خه‌لکه‌که بۆ دوعا و نزا ده‌چوونه خزمه‌تیان به تاییه‌تی ئەوانه‌ی تووشی نه‌خۆشی ده‌بوون، بۆ ئەوه‌ی مراد و نیازیان حاصل بێ، بۆ خۆشکردنه‌وه‌ی شیتان و زۆر شتی تری له و جۆرانه، ئەو زاتانه‌ش له‌به‌ر کار و پیشه‌ی خۆیان که خواپه‌رستی بوو کاریکی ئەوتۆی تریان پێ نه‌ده‌کرا بۆیه‌ بژێویان به شیوه‌یه‌کی گشت که‌وتبووه سەر دانیشتوانی ئەو ئاواپانه‌ی که لێی ده‌ژیان. وا باو بوو هه‌رکه‌سێک که ده‌چوو بۆ خزمه‌تی شیخ چه‌وراییه‌کی له‌گه‌ڵ ده‌ستی خۆی ده‌برد، که م که‌س هه‌بوو به‌ ده‌ست به‌تالی‌ی روو له و شوپانه‌ بکات.

ئاوایی شیخه‌یی ده‌میک بوو بێ شیخ و مشایخ بوو.

ده‌لێن: به‌هۆی خزمایه‌تیه‌وه شیخه‌که‌یان زه‌مانیک بوو باری کردبووه‌ شار و له‌ ته‌کیه‌ی شیخیکه‌ی گه‌وره‌تری خزمی خۆی ده‌بیته‌ یاریده‌ده‌ر و ئیتر له‌وێ ده‌میینته‌وه، گوزه‌رانی ژێانی له‌وێ باشت‌ر ده‌سوورێ و له‌به‌ر ئەوه ناگه‌رینته‌وه.

خه لکی شیخه یی له بهر ئه وه ناچار بوون بۆ ئه و ئیش و کارانه روو له ديهاته کانی ده ور بهر بکه ن و له ته کیه ی شیخه کانی ئه وان پاز و نیازی خویان بدرکینن و گرفته کانیان تاوتوی بکه ن، ئه و هات و چۆیه ش بۆ ئه وان له بهر نه بوونی هۆیه کانی گواستنه وه زۆر سهخت بوو. ته نانه ت که نه خوشیکی گرانیان ده بوو هه ر بۆیان نه ده گه یه نرا دئیه کانی تر بۆیه ده بوايه تکاورجا له شیخ و سه یده کان بکه ن که به لکو بین به ده نگیانه وه و سه ر له نه خوشه کانیان بدن ئه مه ش ته کلیفی زیادی ده کرد بۆیان.

ئیت به و شیوه یه تا ماوه یه کی دور و دريژ مانه وه، تا ده هات ناو و ناوبانگی پیاوچاکان زیاتر ده بوو پۆژیک ده یانگوت فلانه شیخ فلانه شیتی چاکردۆته وه، فلانه که س چوه ته لای فلانه سه ید و مرازی حاسل بووه. ئیت ئه م ده نگو باسانه له ناو خه لکه که تا ده هات زیاتر بلاو ده بۆوه.

پۆژیکیان کابرایه کی ریشدار له ئه قاری ئاوی تووشی شوان و گاوانی دئ ده بیت و ئه وانیش لئی ده پرسن چ کاره یه و له چی ده گه پئ، له وه لامدا ده لئ: ناوی میره یه و، شیخه و پئی که وتۆته ئه و ناوچه یه، ئیت له گه ل خویانی دین بۆ ئاوی و به خه لکه که ی ده ناسین، چه ند که سین کۆبوونه وه و، قسه یان له گه ل کرد، له ئه نجامدا گه یشتنه ئه و بریاره ی که له ده اتوودا به شیخی بناسن و جیگاورپگا و پیداو یستیه کانی بۆ دابین بکه ن به و مه رجه ی له دیدا بمینتته وه و به شداری خوئی و ناخوئی جه ماوه ری دئیه که بیت.

دیاره شیخی تازه ئه و هه واله ی بیستبوو که شیخه یی بی شیخه و بۆ ئه م پر به پئستیه تی شتیک پیکه وه بناو، خه لکیش هه موو له خویان ده ویست زاتیککی وا هه بیت، به هه مووان رازی بیت و له دیدا بمینتته وه، ئیت هه ردوولا پیک هاتن و به و شیوه یه شیخ میره ده ستی به شیخاتی خوئی کرد، به ماوه یه کی کورت و به تاکتیککی خوئی، خوئی شیرین کرد و به ناوی

شى مىرە خەلك دەكە وتنە دواى.

ھەموو تەكە و جىڭاى شى مىرە برىتى بوو لە قۇرتىك لە لاپالى كەندەكەى قولاخ (قولاخ چەند يالىكى بەين بەين بوو و كەندەلانى ھەبوو، نىكەى يەك كىلۆمەتر كە وتبوو سەرووى دىيەكەو).

لەو قۇرتەدا شىخ بە قسەى خوى شەو و پۇژى تەرخان كىردبوو بۇ خواپەرسىتى، نەيدەويست ئەوئەندە بىتە ناو خەلك و تىكەل بە قسەو قسەلۆك بىت، دەپوت: با گونچكەم بە زەم و زەمكارى ئەم و ئەو نەزىتەو چونكە لاي خوا لە خۇشەويستىم كەم دەبىتەو، ئىرە دوورە ئاوەدانىو بۆمىن باشترە، لىرە دەتوانم خلوە بكىشم، بەلام چونكە من شەو و پۇژ لەبەر خواپەرسىتى خەو و خۇراكم نىە بۆيە دەبى ھەندىك خواردىنى تايبەتىم وەكوو خورماى تەر و ناوكە گويز و ھەندىك خواردىنى تر ھەبى. ھەلبەتە خەلكى ئاوايى ئەو خواردانانەيان ھەموو بۇ تەرتىب كىرد، ئىتر لەو بەدواو ھەر دەتبىنى بىوئەئە و پىرەئە و عىللە تدارە و، عاشقانىش بەو ئومىدەى شادىن بە ياروياوەريان بە كاكلە گويز و خورما و فستقەو ە پرويان لە قولاخ دەكرد بۇ خزمەت شىخ.

ئەم ھەوالە بە ماوئەيەكى كورت بلاوبووو ە بە دەور و پىشتاوشى شىخ و سەيد و زاتەكانى تىرى ناوچەكە ئەم ھەوالەيان پىنگەيشت، لاي ھەمووان جىي سەرسورمان بوو، چونكە كەسك نەيدەزانى ئەم شىخە لەكوئو ھاتوو و سەر بە كام بنەمالەيەكە.

ەسانىك بوو شىخىك لە دىيەكانى سەرووتر تووشى مام ئەحمەدى خەلكى ئاوايى بوو، مام ئەحمەد سەربىردەى شىخەكەى بۇ گىرايەو و وتى:
- لە خوا بەزىاد بى، خوا دەرگاى لى كىردىنەو و ئىستا ساحبى شىخى خۇمانىن.

مام شىخىش كەمىك بۆى داماو وتى:

- هه ر ئه وه مابوو شه ريکمان بۆ په يدايى، باشه شىخه که تان ناوى چيه؟
 - مام ئه حمه د: ناوى شى ميره.
 - ئه ها! کام شى ميره؟ که ردى يا که ر سى؟
 - قوربان ئه و ناوانه ي پىوه نيه.
- مامه شىخ قاقايه کى کرد و به هيمنيه وه به مام ئه حمه دى وت:
- له بى خه به ران که شکه ک سه لاوات، کوره ئيمه له يه کترى ده گه ين تو برو
پى بلى: شى ميره که رسى يا شى ميره که ردى؟

نەزىيەى داود دۆشاومىژ

- داود دۆشاومژ: چە نەت پى دە لىم كورە بىرۆ ژوورى خۆت بخەو! ئەوا خانووە كە مان گە وەرە كوردوو و ژوورمان زۆرە و، ژوورىك بە تە نيا بۆ خۆت بى، وا تە سجيليشم بۆت داناوہ گە لى حەيرانۆكە گوڤ لى بگرە، بە كرهى حە سەن حەيرانە كە ش بۆ خۆت، ئاى كە چە نەد خۆشى دە لى!

تۆ ئەو ديوەى وەرە قە كەى پىئوہ نە ماوہ لىبە دە لى:

لە بسك قوتى سارە بىيان

لە گردە سوۆرى سىيانان

لە قە فە كى مامخاران

لە ئازىكە نەدى بندىيانان!

كوپم! جىگامان هە يە حە وشە و بەرە يە كى گە وەرە و گرانه جىگای دوومالى لى دە بىتەو، مندالى عالەم بە شە شيان ژوورىكيان نيە؟ دە بىرۆ دەى جارىكى دىكە لەم ژوورەى خۆمان نە تىبنمەو، باشە؟

كوردۆ: باشە باش، خۆ ژوورە كە تان ناخۆم بابە! ئى بە تە نى چى بكەم لەو ژوورە؟ منيش حە ز دە كەم لە لای تۆ و دايكم دابنیشم بە پۆژەو و بە ئىواران، شە وانیش درەنگ وەختى خە و قە يدى نيە دە چم لە ژوورە كەى خۆم دە خەوم. تۆ هەر ئىوارانىك من لىرە بىبىنى كىچ دە كە وىتە كە ولىت نازانم عىللە تە كەى دە بى چى بى؟ دە باشە كە وابى دە بى تە لە فزىۆنىكىشم هە بى، بە لام قە يدى ناكە ئەو وەخت كاوپرە كانمان فرۆشت دە يكرىن.

ئەم مشت و مېرە ماوہ يەك بوو لە نتيوان مام داود و كوردۆدا بەردەوام بوو، مام داود لە مەبەستى كوردۆ دەگەيشت، دەيزانى كوردۆ بەتەنى لە ژووریکدا وەرەس دەبى و لەبەر ئەو ھۆیە حەز بە ئاوەدانى دەکات، جیرانەکانیش مندالیکى ھاوکوفى ئەویان نیه تاكو بۆ خۆى لەگەلیان بخافلئیت، بۆیە تەسجیل و بەکرەى حەیرانۆکەى بۆ پەیدا کردبوو. ئەو دەیویست بە ھەر نرخنیک بئیت وا بکات كوردۆ ئیواران بچى لە ژوورەكەى خۆى بخەوئى، بەلکو ئەمیش بتوانى بچیتە باخەلى فاتم و پیکەوہ پۆژ بکەنەوہ، ھەروا بووہ، مرقوف کە عاشقى شتیک بوو و پىلى ئى گيرا زیاتر تامەزۆى ئەوشتە دەبئیت. بەلام كوردۆ مندال بوو لەم بەزم و پەزمە نەدەگەيشت، یاخود بیری بۆ ئەوہ نەدەچوو کە باوکى لەبەر شتیکى وا ئەو لەوئى بەدەر بنئى، ھەر ئەوہندە نەبى سەرى سوورپمابوو و، بیری تیا قەتیس مابوو لەم کارە.

كوردۆ دەیگوت:

زۆرم خەم دەخوارد لەم کارە، زۆرم بىر لئیدە کردەوہ، شىر و گورگ و پىویم دەھینایەوہ بۆ خۆم، بەلام چونکە باوکم لە من زیرەكتر بوو و بە قەولى خۆى دنیاىتە بوو نەیدەھىشت بە ھىچ جۆرئیک ھەست بەم کارە بکەم.

پۆژئیکیان دەببىنم باوکم ھاتەوہ لەبەر دەرگا تووشى من بوو پرسى:

- کوپم دایکت لە کوئىھ؟

- لەگەل ميمکم پەحمە پۆبى.

- ھە، دیسان پەحمە ھات و فاتمى برد! زۆر بە ھىدى و لەسەرخۆوہ کە ھەر خۆى گوئى ئى بى دەیگوت: ئەمشەویش فت.

ئەمانەم گوئى لئبوو ھەندیک لە مەبەستى باوکم گەيشتم! وەخت زوو دەپوا منیش گەورەبووم و بپيارم دا شتیک بکەم بۆ ئەوہى لە بنەوانەى

ئەم كارە بگەم. كوردۇ گوتى: باوكم كە ئىواران دەھاتەو پيشەى
ئەو بوو، لە بەر دەرگای حەوشەو بانگى دەكرد بۇ ئەو ەى بزائى كى
لە مالەو ەى و منىش لە ژورەكەى خۆم يا نە؟ تۆزىكىش ەستم كرددو
كە باوكم ئەو نەدە بە ئارەزووى ئەو ەو ەى ئىواران زوو زوو بىتتە مىوانى
دايكم بۆيە ەلسام ئىوارانتىك بەر لە ەاتنەو ەى باوكم خۆم كرددە
نە خۆشىكى ئەوتۇ ئەوسەرى ديار نەبى، دايكم بانگ كرددە ژورەكەى خۆم
و گوتم دايە دەبى بمشئىلى و لەگەلم بى ئەگىنا من خەوم ئى ناكەوئى.

دايكم ەئندە منى شئىلا و لە تەنىشتى من و لە ژورەكەى من خەوى
لىكەوت، ئەو كات چووم لە ژورەكەى ئەوان و لە ژىر لىفەكەى دايكمدا
سى بالىفى زەلامىم ەندى قەوارەى دايكم ئى كرد و لە شىو ەى ئەو
سەريانم داپۆشى.

درەنگانتىك كە باوكم ەاتەو، زوو لە بەر دەرگاكەى خۆم يەك دوو كۆخەم
كرد و وام پيشاندا لە ژوروى خۆم و لىرە نووستووم. ئەو چوو سەر
پيشاوتىك بكا و منىش خۆم مەلاس دا، دوايە كە گەرايەو ە چوو بۇ
ژورەكەى خۆيان و من بە دزى بەدوايەو، ئاگام لىبوو باوكم خۆى پووت
كرددەو تە نھا دەرىپى سىپىە درىژەكەى كە دەتگوت فسفۆرە لە تارىكىدا
دەدرەوشىتەو ە لە بەر خۆى ەئىشتەو.

بىنىم باوكم يەكسەر بەرە و پووى جىگاكەى دايكم چوو و، وەك
پلىنگىكى برسى چۆن خۆى بۇ كەروئىشكىك دەھاوئى، ئاوا خۆى تىپەلداو
ھاوارى كرد: ئم ئم، فاتم خۆت بگرە وا ەاتم!

بەدرى بەرىپووك

به درى به ريووك به ناو ساله وه چوو بوو، ته مه نى ريگايه كى دوورودريژى
پر له هه وراز و ته لان و به نده نى ژيانى به زانديبوو، پشتى كور بوو بووه وه و
چاوه كانى كز بوو بوون، به لام هه ر كوڤى نه ده دا و پرچه سپيه كانى
قه ف قه ف ده هونيه وه و بيياك خزمه تى ده كرد، جار جاره ش هه نديك
خه نه ي لځ ده گرت و مه يله و سوورى ده كرد. له هه ره تى لاويدا به درى
كچيكي سوور و سپى و بالابه رز و ناوقه د باريك بووه، خه لكى وا
وه سفيا ن ده كرد ميوتى ره شى بخوارد بيايه له گه رده نى ته نكى به دى
ده كرا، گه نجه كانى نه و سه رده م شه وو پوژ تامه زروى بينينى بوونه و،
سه ركانى و سه ركولانه كانيان كردووه به شوين پيشه ي هه ميشه بيان بو
بينينى.

نه و خوڤى ده يگير اووه بو ده سته خوشكه كانى: خوشكوڤرى! ئاى دنيا
نه وهايه! كوڤراييم دايه! خه لكى، كهوت دييان به سوارى ولاخ ده برى و
ده هاتن بو خواز بينينى من، نه وه كوره كوره ي ئاواييش هه ر هيچ، هه موو
به بهر مالى ئيمه وه و سه ر كوڤلان به سه ركولان سه ره تاتكيتيان ده كرد و
حه يرانو كه يان بانگ ده كرد.

به خوداى خوشكوڤرى! مسته فاغاي نه و دييه ي نه وه به ره وه به خوڤى و
پياوه كانى هاتن بو خواز بينينى، منيش جه ره كه م به شاندا دا و چوومه

سهركانى تا مه غريبانتيك نه هاتمه وه، كه هاتمه وه دايكم وتى: كچى به درى
ئه وه له كوئى بووى ئه و پياوانه هاتن له و رينگا دووره وه؟ خو مسته فاغا و
پياوه كانى بوون! هه ي سهرت نه تراشن؟ منيش وتم كچى ده لئيان
گه رى... تيده گه ن؟ ئيستاش هه نديك خه لك ده ميان بكه يه وه ده لئيان
به درى پير بووه. پيرى چى؟ به خواى ئيستاشى له گه لداىى له جوانى و
ناسكى و نازدارى كه سيان توزم ناشكين.

ده لئيان به درى به ربوك تا ته مه نى چل سالى هه ر به قه يره كچى
ده مينتته وه، خوئى گوتوويه نيو عومر بوخچه ي نه كراوه بووم، گوايا دلى به
قادر قوزى دراوسىي خوئانه وه بووه و زور له سه رى وستاوه، به لام قادر
قوزى له ترسى هه ره شه و گوره شه ي ئاموزايه كانى به درى، زاتى ئه وه ي
نه كردووه بچى بۆ خوازينى، هه رچه ند به درى تين و تاوى داوه ته به رو،
هه ولى له گه ل داوه سوودىكى نه بووه، ته نانه ت هه نديك جار تانه و توانجى
ترسنوكيشى پى وتوووه به لكو ده مار بيگرى و بچى بۆ داخواى، كه چى
ئه م هه وله شى هه ر مايه پوچ بووه، بويه ئه ويش به زورى و زورليكردى
كاكى گه وره ي و دايكى، مل ده دا و به يه كيك له ئاموزايه كانى خوئى شوو
ده كات، به لام مه يل قادر قوزىي هه رلا ده مينى.

به درى له گه ل شه نگ و شوخىي، له پيشنيار كردن و هه لباژاردن و
چونيه تى په يوه ندى به ستنى نيوان كچان و كورانيش ده ورى باشى
ده بينى و يارمه تىي تازه هه لچوووه كانى ئه و سه رده مه ي ده دا، ئه ويندارانى
ئه وكات بۆ رينمايى وه رگرتن و سۆز گورينه وه هه ميشه ته گبىروپايان پى
ده كرد. ئه وه ي زياتر به درى هيوايه تى بوو و پىي ده گه شايه وه، خه لكى
ئاوايش نابه دلئيان نه ده كرد و به شداريان پيده كرد، به ربووكى بوو.

ئه و ئاره زوىي ئه وه ي ده كرد بۆ هه موو بووكه كان ببى به به ربووك و
ده ستى تازه بوك بگرى تاكوو ته سلیمی زاواى ده كات، له خوئى وا

رادەبىنى كە نابى بووكىك ھەبى لە و شوختر بى، ھەرواش بوو ئە و لە بوکەكان زياتر خۆى دەنەخشاند و دەستە جەلەكانى زەمانى بووكىنى خۆى لەناو كۆنە باولەكەى بە بۆن و بەرامەو ھەر ھەلگرتبوو، تەنھا كاتى بەربووكى ياخود ئاھەنگىكى تايبەت نەبوايە لەبەرى نەدەكرد.

سەرەتاي وەرزی بەھارە، بەھار كراسى پەنگىنى خۆى لەبەر سروشت كرددو، گژو گيا سەوز و، دار و دارستان بە شەنەى با دەگە شىنەو، گولە حاجیلەكانى دەورى دى بە جوانى ئاسمان لە سەمادان، خانوو قورپەكانى ئاوابى بە بۆنى گولە لالە زاران خۆشبوون و خەلكى ئاوابى لە پشت مالان و بەردى دوو دوو و سى سى و كۆمەل كۆمەل بە بىنىنى جوانى سروشت و ھاتنى بەھار ھەناسەى ئاسوودەيى ھەلدەمژن. لە و كاتەدا ھەمىن كە دەستە خوشكى بەدرى و دۆستى لە مېژنەيتى لە مال و دەركەوت بۆ ئەو ھەى سەرىك لە بەدرى بدات و يەك دوو سوالفەى خۆش پىكەو بەكەن، ھەندىك يادى رابووردووى مندالى و كچىنى خۆيان پىكەو بەكەن، چونكە گرىي دليان ھەر بەيەك دەكرىتەو. پاش چاكو چۆنى دەرگای باس و بەسەرھات كرايەو.

- ھەمىن: ئى بەدە! ئەوئەندە خۆت ھىنا و برد قادر قۆزىش نەتى ويست؟

- كچى چىي ئى بەكەم ترسنۆك بوو، قسەت نەبوو.
- بە بىرت دى جارەكەى لەسەر كانى بەربوويتەو و لە دارەكە گىربوويت؟
كورپەكەش پىت پىكەنى؟

- كچى دەبەسە ھەمىنە كورە! ئەمە چى بوو لە بىرت نەچوو؟ ئەى باشە خۆت بۆ نالىي؟ پۆژ تا ئىوارە تىترەت دەكرد تا عەزە گاوان ئىواران دەگەراو، بە كراسى برىق و باق خۆت پى نىشان دەدا، ئەويش چوو فەخەى ھىنا و ئاورپىشى لىت نەدايەو؟

- ده تۆ واز له و شتانه بینه! ئیستا هیچ شایه و زه ماوه ند شک نابهی؟
 هه ندیک بۆ خۆمان هه لپه پین؟

- کچی ناوه لا! به ناشکوری نالیم دئییه که مان ده لئی گه نجی تیا نه ماوه.
 جا باشه تۆ هه ی که لکی هه لپه پینت ماوه؟

- کچی ئائا! هه ی له من..... تر، ئه گه ر تۆ له خۆت را ببینی بۆ
 به ربووکی، له سه ر یه ک قاجیش بی ده بی منیش هه لپه پم.
 له و کاته دا خه به ر هات گه نجیکی ئاواپی ژنی له دئییه کی دراوسی ماره
 کردوو و هه یینی داهاتووش نیاز وایه بوک بگوپزرتیه وه. به دری به ربووک
 که ئه مه ی زانی به هه ر حالیک بوو خۆی گه یانده مالی تازه زاوا، وه ک
 پیشان ده یه ویست به ربووکی بکا. چه ند که سینک پیتشنیاریان وابوو که
 به دری پیر بووه و توانای به ربووکیی نه ماوه، هه ندیکی تریش گوپیان
 قه دیدی چیه. به هه ر جوړیک بوو به دری خه لکه که ی رازی کرد ئه م
 به ربووکیه ش بکات.

کاتی بووک گواستنه وه به دری جلی زه رد و سووری بوکینی خۆی وه ک
 جاران له به رکردبوو و، دهستی بوکی وه ها توند گرتبوو نه وه کو به ربیتته وه
 ریسه که ی ئن بیی به خوری و بلین پیر بووه، کراسی زه رد و سوور لای
 پشتته وه ی هه ستابوو و لای پیشته وه ش له زه وی ده خشا و گوچانه که شی
 به ده ستیکیه وه بوو، له پشت خۆیه وه نابوو. کاتی هاتن بۆ مالی زاوا له
 خۆشی جوانی بووک تا چاو بپی ده کرد خه لکی زۆر لیبوو و قه له بالغ بوو،
 ده یانگوت بووکي ئه مجاره زۆر جوانه، شیرناتی به سه ر خه لکه که دا
 هه لده پزیترا و، ده بووه گوپفیرکان گوپفیرکانی مندالان بۆ قله چوکلپت.

قادر قۆزی که ئه ویش پیر و به ته مه ن بووبوو، خه یالی لایه تی خۆیی و
 به دریی نه مابوو، وه کوو خه لکه که ی تر چوو بۆ ببینی بووک، له وکاته ش
 قله چوکلپتیک له حه واوه هات و، خۆی به بناگوویی قادردا کیشا، ئه ویش

که و ته گومان و پرسى چييه نه وه؟
به درى به ربووکيش لىي راپه پى و وتى:
کوره نه وه ترنى نيه و جاتره به ربووک له بووک جوانتره.

نيمه ي چه قدر بي

نیمہ ی گورگ بی

عه ولا عاره ب پياويكى كورته بالاي رهش ئەسمهري تۆزىك بزىو بوو،
 ئاره زووى راو و راوشكارى هه بوو و هه ميشه له بىرى ئەوه دا بوو كه به
 تانجيه كانيه وه بچيته ئەو ده شته و ته مالىك بدۆزىته وه، ئاسكىكى چاو جوان
 و شاخ ناسك له لايه كى ئەسپه كهى كه ئەو پىي ده گوت (كه حىل)
 شوڤىكاته وه و به ره و ئاوايى بهيئىته وه، خه لكيش به ره و پىرى بچن و
 نازناوى راوكه رى پى ببه خشن، چونكه ئەوهى راوكه ر بى ئەبى نيچىريشى
 بىي، به لام ئىتر ئەم ويست و ئاره زووهى عه ولا عاره ب له خه ون و خه يال
 زياتر تۆزىك دوور نه كه وته وه، ئەو شه نسى له تانجى باش و خىرا نه بوو،
 هه ر تانجيه كى باشى ده ست ده كه وت و خزمه تى ده كرد، نان و ئىسكى بۆ
 پهيدا ده كرد، خۆى ئازا نيشان ده دا و كلكى له سه ر پشت داده نا و، هه ركه
 عه ولا عاره ب ده چوو به لاي مۆزه مۆزى له به رده كرد و خۆى وه ك بووكىكى
 رازاو كه گشت گيانى له ئالتون هه لكىشرايى و به قه نه فل ده ورى گىرابى
 نيشان ده دا، واى ده نواند كه ئامادهى راو و تىبه ردانه، كه چى كه له ئاوايى
 دوور ده كه وته وه و ده شت و بانايى و ساراي لى ده رده كه وت، تانجى
 ده بووه پيره گيانله به رىك له جياتى ئالتونه كانى له شى پىستى گه رگه ر
 ده بوو و قه نه فله كانى چوارده ورى تىكه ل ده بوو له بۆنى گه نيوى برين و
 هه ناسه ي وه ك هه لاوى ده ميكى لى ده هات كه هه فته يه ك بىت نه كرابىته وه

و بەر ھەر لووت و مېشكېك بکەوئ ژانەسەری قورسی تووش بکا.
ئەو لە ناو ئاوابی بە ھۆی قیت و قۆزی تانجیەکانی و، لە گرهوی سەر
خەرمانان بە ھۆی دووری دەشت و دەرو، نەبوونی نیچیر هیچ کۆلی
نەدەدا و خۆی بە کەمتر نەدەزانی لەوانی تر، تەنانەت ھەندیک جار وای
خۆ دەنواند کە کەم کەس ھەبێ خۆی لە قەرەی بدات ، بەلام کاتێ
گرەو دەھاتە سەر ئەو ھۆی بەیانی لای ەسەرکەسی لەگەڵ پراوچیانێ دێ
بچن بۆ پراو ئەوا ەولا خۆی و پیرە تانجیەکانی ھەرچی عیللەت بوو
دەبوونە میوانیان و سەرتاپای گیانیان دەگرتەو، پەکیان دەکەوت و
چاوکۆز و بێ وزە دەھاتنە پیش چاو، مەبەستی ئەو ئەو بوو تەنھا بچێ
بۆ پراو.

ئەو ئیوارەیی ەولا عارەب بە تانجیەکانی ەو لە گرهوی سەر خەرمان
بەرەو مالا ەو گەراپەو، زۆر برسی و تینوو و ماندوو بوو، پاش نان
خواردن ئارەزووی چوو ە سەر چایە و داوای چایەکی کرد:
ئامە! چایەکی بیارە.

- چای لە کورە بیارم پیاو ە؟ چەند رۆژە خوم و ئەو تاقە دویتە ھاوار
دکەین برۆ ئەرا شار و دوو کیلو شەکر و کەمیک دەرمان چا ئەرامان
بیارە، ھەر گویش بەمان نیدەین؟

- ھێ کچێ! ئیوہ نێزانن من چەند ماندیم؟ شار ئەرای چی؟
- دەی پێوقە دەمت بە خیر بیایتەو! دیارە نیچیریک بەیەتی ئەمرو!
ھەستە دویتە م شوکری! برۆ بزانه ئەسپە کە حیل خەروئ یان خەزال
بەو ەیتی؟

- کچێ دە ھەیتێ بن.
چار نیە، ئەو شەو ەولا ھەر بە خەیاڵی چا و شەکر و کولان و پیالە و
کتری و قۆری بردیە سەر، بۆیە لەگەڵ شەبەقی بەیانی ئەسپەکەسی زین

کرد و به ره و شار که و ته پښ. پاش پښ برینیکى یه ک کاتژمیرى گه یشته شار، له نزيك قه برسانه که ی دهره وه ی شار و سهر پښى گه پانه وه ی پښوارانى دښ ئه سپه که ی به ستیه وه، پاشان به پیاده بښ ناو شار شوږ بووه وه تا گه یشته دوکانى جه لیل جاهیل.

- سه لام و عه له يك! چوینین كاك جه لیل؟

- یاخوا به خیر بښى مام عه ولا! دهره دانیشه ساردیه ك بخوره وه.

- ئای دهرست خوښ بى كاك جه لیل! ئه وه چوین دروستى دکه ی و ساردى دکه ی ئه مه؟

- ئه وه من دروستى ناکه م مام عه ولا! له شه ریکه ی کولا دروستى ده که ن و بښ ئیمه ی دښن و ئیمه ش ده یفرۆشینه وه. ئه وه چونه وا دهرکه وتى مام عه ولا؟

- وه لا چى بویشم كاك جه لیل! شه کر و چامان نه ماگه، هاتگم هه نديك شه کر و چا بکرم. نازانم گران بیه؟ هه رزان بیه؟

- باشه باش هه روا ده بښ.

- ئه پښ كاك جه لیل! وه خته دلّم شه ق به رى، توخوا ئه را به ت دویشن جه لیل جاهیل؟ به م نښویشى؟ به رام توخوا تووږه نه بین.

- به خواى بلښم چى مام عه ولا؟ ده لښن وه ختى خوښى كابرایه ك میوژ و قالوچه یان پښکه وه بښى تښکه لاو کردووه، ئه ویش سښ و دووى لښ نه کردووه و هه رووکیانى پښکه وه خواردووه بښیه ناویان ناوه جاهیل، جا ده لښن گوايا ئه و پیاوه باپیره گه وره ی من بووه. ئیتر ئه وا به زمى قالوچه بښ منیش ماوه. راستى مام عه ولا! باشه بښ به تښ ده لښن عه ولا عاره ب، خو تښ هه ر عه ره بښ نازانى؟

- کوره چويزانم، چ به ت بویشم! دویشن باپیره گه وره ی منیش له و ده م شه ته بیستان دکه ی و بیستان نۆمانگى و کاله گ دگرى، په وه ندى

عارەب ديانە ئە و شوينە و تاقمە ژنە عارەبىك ديانە ناو بیستانە کە ی باپیرم، ئە ویش نیکە یته نامەردی سەر و نۆمانگیان دەداتى و لەوەردی ديانە ناو کە پرە کە وە تا درەنگانیک لە ورە دمیننە وە، ئە و جا لە وە وە بە ی دویشن عارەب. تیدە گە ی؟ دە ی دوو کیلۆ شە کر و نیم کیلۆ چا ئە پام بکیشە.

کاتیک عە و لا لە شار بە دە رکە و ت بە رە و لای ئە و شوینە ی نزیک قە برستانە کە کە ئە سپە کە ی لى بە ستا بۆ وە، سوار ئە سپە کە حیل بوو و، بە شە کر و چا وە بە رە و ئا وایی کە و تە وە پى. پاش تۆزیک پینگا برین تووشی عە و دلحە مید بوو و بوونە ها و پینوار، پیکە وە بە رە و لادى گە پانە وە. لە پینگا عە و دلحە مید خە بە رى مردنی مە نیجە خانى پىدا.

مە نیج ئافرە تیک بوو کە خزمایە تیه کی دووری لە گە ل عە و لا عارە ب هە یوو و بە هۆ ی ژن بە ژنیو وە ختی خۆ ی دە کە ویتە دئیە کی تری دراوسى خۆ یان هەر لە و نا وچە یه، ئافرە تیکى تا بلایى خانە دان بوو، بۆ یه بە مە نیجە خان ناوی دە رکرد بوو.

عە و لا و عە و دلحە مید، کە و تە تە گبیر کردن کە بۆ بە یانی بچن بە سۆراخی مردنی مە نیجە خانە وە. بۆ پۆزی دوایی هە ردووک بە سواری ئە سب بە پیکە و تە بچن بۆ سۆراخ، کاتیک گە یشتنە مالى مە نیج، بینیان خە بە رە کە راستە و تازیه گە رمە یه تی، زۆر بە ی خە لکی ئا وایی و هە ندیکى دە و روبەر لە وى ئامادە ی پرسە ن، ئە و انیش بە جووتە چوونە ژوورە وە و لە گە ل خە لکە کە دانیشتن، فاتیحە ی خۆ یان خویند. پاش پرسە و سەرە خۆ شی لە کە س و کارى مە نیجە خان، عە و لا و عە و دلحە مید ویستیان بگە پینە وە، بە لام لە بە ر تە کلیفی مندالە کانی مە نیج و لە بە ر ئە وە ی لە گە ل مە نیج خزمایە تیشی هە بوو عە و لا، ئیتر عە و دلحە میدیان بە ریکرد و عە و لا ئە و شە وە مایە وە.

بۆ به يانی دهمه دهمی ئیواره عه و لا ویستی بگه پێته وه ماله وه، له پینگا تاریکی به سه ردا هات، له ناوه راستی پینگادا پێویهك خۆی به بهر سمتی ئه سپه که یدا دا، ئه سپه که حیل نسکویه کی کرد و له خۆی هه لدا، مه تریك به رز بووه وه و عه و لای به زه ویدا دا ، عه و لا له ترسانا وه ختابوو ئه تره شی بچی، به هه ر حالیک بوو خۆی گه یانده وه سه ر پشته ی ئه سپه که حیل. کاتیک عه و لا دره نگانیک گه رایه وه ئاواپی، له دووره وه هاواری کرد، خزم و گه لیش ده نگیان ناسی و به ره و پیری هاتن، هه موو که وتنه پرسیار کوره چی بووه؟ کوره چی بووه؟

عه یشتی خوشکی له ولاره به هه له داوان هات: ده ک کویر بم! ده ک کویر بم! کاکه چی بیه؟ توخودا به م بویشه چی بیه؟ ئه سپه که حیل ئه را خوین به وه یتی؟

عه و لاش ده هات و ده چوو و له سه ر ئه سپه که ش نه ده هاته خواره وه و ده یوت :

وه ئیلا خودا ره حم کرد خوه یشکم! نیمه ی چه قه ر بی نیمه ی گورگ بی.

نوشتہ

كاكل كافيه ده ميڪ بوو له مال و مندا له كانى خوى زيز بووبوو و به و ناوچانه دا سه رگه ردان ده سو رپاه وه، بهر له وهى بوو له ناوچه يه ي گه رميان بكات ديار بوو چه ند شوينى تى به سه ر پيوه سه ر لى دابوو و له هر شوينه ي ماوه يه ك چ كورت چ دريژ وه ختى به سه ر بردبوو.

كاتى له و ناوچه يه گيرسايه وه پيى وابوو كه نه وي پر به پيستي نه وه و ده توانى ماوه يه كى دووردريژ تييدا بمينيته وه، يا خود هر ده توانى به به رده وامى ژيانى تيا به سه ر به رى و، بير له و ژيانه ناچاره ي كه پيشتر تى كه وتبوو نه كاته وه.

له سه ره تادا كاكل بيهيژ و كه مدوو بوو، ناره زوى نه وه ي ده كرد ته نها بيت له به رنه وه زور تيكه لى ناوه دانى نه ده بوو، ديار بوو نه و ته نيابه ي هه لياردبوو كه بير له بووداو يا خود كاره ساتيك بكات وه، بويه ره نگ زهرد و له ر و لاواز بووبوو.

لاى ئيواران كاكل له كو بوونه وه ي لاهه كانى بيژن به شدارى ده كرد و، نه و نه و جياگايه ي به باشترينيان ده زانى بو تيكه ليوون به ناوه دانى. له ويذا هه موو باس و خواستك ده هاته ناراوه و هه موو سه رگوزشته و به سه رهاتى روزه ي لايه تى خويان به شيوه يه ك ده گيرايه وه.
نه و روزه ي يه ك له لاهه كان وتى:

- ئەر ئۆ، كاك كاكل! چۆنە وا رېت كە وتۆتە ئېرە؟
 كاكل دەمىك بېرى كرده وە تە ماشايە كى ئەم دېو و ئە و دېوى خۆى كرى،
 ھەموو چاويان ئى زەق كرىدېو وە چاوە پى بوون بېتە قسە، واى بۆ چوو كە
 چار نىە، بۆيە شانى لېھە ئالى و وتى:
 - لە ژن و مال و مندالە كانم تۆراوم.
 - جا باشە چۆن دەبى پياو بتۆرى؟ لە ولاتى ئىمە ھەر ژن دە تۆرى؟
 - ئەى چيان ئى بکەم؟
 - باشە لە سەر چى بوو تۆراى؟
 كاكل سەرىكى ھىناو برد، لە بەر خۆيە وە منگە يە كى كرى (ھەى ھو..)
 وتى:
 - ئارەوزم لىبوو ماشىنىك بکرم ژنە نە يىدە ھىشت.
 - باشە ئەدى مالى تۆش نە بوو، بۆچى نە يىدە ھىشت؟
 - چوزانم، دە يگوت تۆ ھەر پۆژە لە جىگايە كى و، سەر بە لايە كى با لەم
 كەين و بە يىنە ئە وە نەدە پارە يەى ھە مانە نە بېتە ماشىن و لىمان بستىن و
 دەستى بە سەردا بگرن.. خۆ لە سەرىكە وە ش راستى دە كرى، زۆر كەسى وا
 توھمە يان خرايە پال و سوكنە يان ئى تىكچوو و مال و مندالىان دەربە دەر
 كرا و ھەرچيان پىكە وە نابوو لە چاوتروكانىكدا گوم بوو، كەس نە يزانى
 زەوى قوتى دا ياخود ئاسمان ھە لىلووشى.
 كاكل سەربردە و سەرگوزە شتەى زۆرى پى بوو، بۆ ئە و جۆرە بىر كرىدە و انە
 پسپۆرىكى شارەزا بوو. ھەرچى لە ژيانى دىبووى ھەموو وەك ئە وەى تازە
 لە بەرچاوى پووبدا دە يگوتە وە.
 پۆژانە كە كۆ دە بوونە وە ھەموو دە وريان لىى دەدا و ئە وىش لە قسەى
 خۆش و نوكتە و مەتەل گىرپانە وە كەسى بېبەش نە دە كرى، پاش گىرپانە وەى
 ھەرىكە لە و انە كرىدېو يە پىشە دە يگوت:

- ئەدى چۆن بابم! بە نوشتەى تانجى بووم بە راوچى!

ھەموو سەريان لەوہ سورمابوو، بۆچى پاش ھەريەك لە مەتەل و سەربدەكان وا دەل؟ خۆ ھەندىك لەو سەربدە و نوكتانە بە ھىچ جۆرىك لەگەل ماناى تانجى و راوچى تىكى نەدەكردەوہ. خۆيان ھىنا و برد پاش چەند جارىك بە گشتى داوايان لە كاكل كرد كە ماناكەى پوون بكاتەوہ، ئەويش وتى:

- نەمدەويست بەسەرھاتى خۆم و خانەوادەكەم بگىرمەوہ، بەلام ئىوہ داواتان لىكردم و، منىش مادامىك لەوان تۆراوم بۆيە بۆتان دەگىرمەوہ:

- ئەوہ تانجىەكمان ھەبوو زۆرمان خۆش دەويست چونكە وەختى خۆى جارنىكيان بردمان بۆ راو ئاسكىكى بۆ كوشتىن، ھەرچەندە داويە زانيمان ئاسكەكە نەخۆش بووہ.

ئىتر سالىكيان من و ئەو تانجىە نەخۆش كەوتىن، قەدەرىك كەوتىن من لەسەر جىگا و ئەو لە لاتەنىشت دىوارى ھەوشەكە، من دەمم بەيەكا ئەدا و ئەو ھەنسكە ھەنسكى بوو.

ماوہيەكى زۆر بەو شىوہيە ماينەوہ، ژنەكەيشم ھەر بۆلە بۆلى بوو لەسەر تانجىەكە و دەيگوت: لە بەلاش رامان گرتووہ نە نىچىرى ھەيە و نە خىر، خودا ھەلناگرى دوعاى خىرىشى بۆ من دەكرد.

پت و پىرەژنى دراوسى و كۆلانەكەمان و پىرە مېردەكان دەھاتنە لاي من، چوونە بن دەستىوہ يەكئىك دەيگوت: بۆ نايبەيتە سەر دوكتۆر، يەكئىكى تر دەيگوت: بۆ دوعايەك نوشتەيەكى لاي شىخ و مشايخان بۆ ناكەيت؟

ھەر لەسەر ئەو قسانە عەسرائىك ئافرەت خۆى خىر كەردەوہ گوتى:

- پىاوہكە دەچم لاي شىخ دوعايەك بۆ تۆ و بۆ تانجىەكە دەكەم بەلكو راست ببنەوہ.

ھەرچەند ھەولم لەگەل دا نەچى بۆ نوشتەكردن و پىم گوت: من بىروام

به و شتانه نيه وهره واز بهينه، فايدهى نه بوو، چوو. وهختى مه لا بانگدان بوو هر نه وهندهم زانى ئافرهت به دلخوشيه وه هاته وه هر نه وهنده مابوو له خوشيانا ههله له لى بدات وتى:

- دوو نوشتهى به كارم هيناوه، ئينشائه لالا به م زوانه له دوو بۆ سى مانگ ههردووك قيت ده بنه وه.

ئيترا پاش ئه مانه راستى بلنيم منيش هه نديك دلم خوش بوو و هه ناسه يه كى ئاسووده م كيشا. ئافره ته كه م دوو پارچه په پوكى سه وز و پيچراوهى له گيرفانى دهرهينا و يه كدوو ماچى ليكردن و دوو داوه ده زوى به هيزى له هه ريه ك له سوچه كانيا نه وه قايم كرد و يه كيانى بۆمن هينا هه رچه ند له گه لم خهريك بوو ماچم نه كرد، به تكاو رجا له ملي كردم، ئه وهى تريانى برد به زور له ملي تانجيه كهى كرد و ده ستيكى به سه ريدها هينا.

مانگيك به سه ردا تنيه پى نه من نه تانجى به ره و باشت نه ده چووين، جار جاره نوشته كه م له ملم ده كرده وه و ته ماشايه كم ده كرد، رۆژنيكيان وتم:

- ژنه كه ئه م نوشتانه هيج ناويان پيوه نيه؟

پت و پيره ژنان نه وهنده ژنه كه ميان ترساندبوو، شنيرو گورگ و ريوبييان بۆ هينابوو وه، نه يده وييرا به جوانى ته ماشاي نوشته كان بكا وتى:

- كوره ده تو هه قت به سه ره وه نه بى نه و كارى خوى ده كا، نه و فه رمووى سى مانگ.

- كچى ئافرهت! دوو نوشتهى بيناوت هيناوه، نابى بزانيان كاميان هى تانجيه و كاميان هى منه؟

- تو هه قت نه بى نا.

به هه ر حالئيك بوو دوو مانگى تريش خوم گرت تاكو سى مانگه ته واوبوو، خه راپتر بووم چاكتر نه بووم. بېرم كرده وه! هه بى و نه بى نوشته كهى من

له گه لّ نوشته ی تانجیه که گؤراوه.. نوشته که ی ملی خۆم کرده وه و چووم
له ملی تانجیه که م خست و، نوشته ی تانجیه که م له ملی خۆم خست.
هه موو پیکه وه: باشه دوايه به وه چابوونه وه؟
- ئه دی زۆر، نابین! وه کوو تانجی که وتوومه دهشت و ده ران؟
ئه دی چۆن بایم! به نوشته ی تانجی بووم به راوچی!

متو

له و گوندانه ی دە م زیی دهشتی هه ولیره پیاویکی گه پۆک هه بوو ناوی متۆ بوو، متۆ که ناوی خۆی مسته فا بوو، زۆری لا خوش نه بوو هه ر به و ناوه بانگی ئی بکری به لکو ده یگوت: ناوم متۆیه.

متۆ هیچ جۆره کاروکاسبیه کی له گونده که ی خۆیان نه بوو، شان و مه چه کی به ئیش و فه رمانی دێهاتی رانه هاتبوو، به کوردی داری له سه ر به رد دانه نابوو، ئه و وه ختانه ی له گوند ده مایه وه زیاتر له مالی کانه بیی براو برزای ده ژیا و یارمه تی و کۆمه کی مالی له وان وه رده گرت، ئه گینا باقی ژیا نی گه پۆکی بوو به و گوندانه ی ناوچه کانی ئه و مه لبه نده سوپایه وه هه ر پۆژه و هه ر شه وه له گوندو ناوچه یه ک ده بیتر، به زۆری له به هار و هاویناندا به خیرایی ده خولایه وه، له وه رزی خه زان و وه ختی گه لاپیزان و زستاناندا ئه ویش ناوه ناوه بزر ده بوو و، بۆ ماوه یه ک له هه ندیک جیگا ده گیرسایه وه .

متۆ له م گه رانه ی به گونده کاندا ئیشی ئه وه بوو هه رکه سینک کوپی ببوایه به خشیشی ئه وه ی که بیچوه که ی کوپه، یه ک دیناری لێوه رده گرت، ئه گه ر منداله که ش کچ بوایه یه ک دیناری ده دا به دایکوباوکی منداله که.

دياره ئه و به هه رجۆرئك بوايه دينارى خۆى له دايكوباوكى منداله كۆرپه كه
وهرده گرت، به لام مالى منداله كچه كه دليان پى ده سوتا و دينارى خۆيان
ئى وهرنه ده گرت.

جگه له مانه متۆ هه نديك جار كۆر و كۆبوونه وه شى به پئوه ده برد، له
گونده كاندا خه لكى ده وريان لئده دا و قسه ي خوش و سه برده ي خوشيان
پى ده گيرايه وه، ئه و له بهر ئه وه ي به زۆربه ي ناوچه كاندا ده سوپايه وه،
هه نديك جار نه خشه كه ي ديهاته كانى ناوچه ي گه رميائيشى ده گرته وه،
ئاگادارى گه ئى به سه رهات و پووداوه كانى ئه و شوئينا نه بوو.

پۆژئيكيان به چاو هه له ئينانى دوو كۆرپه ي ساوا به ژيان و، هاتنى متۆ بۆ
ناوچه ي گه رميان خه لكيكى زۆر گهردبوو بوونه وه.

دواى به خيتر هاتن و چاك و خوشى له گه ليا يه ك له لاوه كانى ئه و جه ماوهره
به ناوى فه تاح له متۆى پرسى:

- توخوا متۆ! شتئيكى خوشمان بۆ بگيريه وه.

- متۆ: جارئى دوو ديناره كه م بده ئى!؟

هه ردوو باوكه كه هاتن و يه كو ديناريان له ده ستى متۆ ناو ئه وئيش به چاو
تروكانئيك له گيرفانى ناو به سنجاقى سه ر لئوارى گيرفانه كه ي هه ردوو
لئواره كانى چاك شه ته ك دا و، توند تا قه تى كرد و وتى:

- عاليه مه كه سه يره!

- هه موو پئكه وه بۆ؟

متۆ چه ند جارئيك سه رى به ملاو ئه ولاى خۆيدا هئناو وتى:

- جارئيكيان يه ك له پياوه ده و له مه ند و ساحئيب مه ره كانى گونديك، نازانم

ئاغا بوو؟ چى بوو؟ هاته بن گوئيمه وه و وتى:

- وه ره متۆ گره وئيك بكه ين!

- منئيش گوتم: ده ي باشه!

پیاوه که ش چوو بیژنگیکی پان و به رینی هینا و له بهر چاوی عالی مه که
وتی: ئە گەر تۆ بتوانی بە م بیژنگه ئە و کوپه یه ی وا له و دوورده یه پر ئاو
بکه ی ئە وا من سوۆرت ده ده می ژنیکت بۆ بهینم!
- منیش وتم: ئە وه ئاسانه.
سه رتان نه یه شینم هه وت شه و و هه وت روژ من به و بیژنگه ئاوم کیشا بۆ
ئە و کوپه یه پر نه بوو و نه بوو، ئە منیش وازم ئی هینا.
- فه تاح: ئی دوایه؟
- متۆ: دوایه ی چی؟ کوپه که پر نه بوو.
خه لکه که ش که ته ماشای شیوه ی متۆ و ده موزمانیان ده کردو و چاوه پروانی
وشه کانی بوون، له ئە نجامی کاره که ی هه ندیک پیده که نین و هه ندیک
به زه بیان به ساده و ساویکه یی ئە ودا ده هاته وه، له پر دیاربوو متۆ شتیکی
تری پیمابوو هه لیدایه و وتی:
- شتیکی تریشتان پی بلیم؟
- هه موو پیکه وه: ده ی توخوا بیل!
متۆ چه ند جاریکی تر سه ری باداوه و، هه ندیک تیراما دیاربوو له بییری
خویدا سه رگوزه شته یه کی تری ئاماده ی باسکردن ده کرد.
ئە مجاره یان منگه یه کی لیها ت و وتی:
- دیسان جاریکیان ئە وها پیاویکی ساحیب مه پ و بزنی بانگمی کردو وتی:
- وه ره متۆ! مه پ و بزنیکی زورمان هه یه و شوانیشمان نیه، بیه
شوانمان و برۆ لای میگه له که هه تا شه رتت هه لدی، که شه رتت هه لات
شه رتبی، شه رتی پیاوان من ژنت بۆ بییم!
- منیش وتم: قایلیم. ئیتر مردم ئە وه نده بزنی و مه پ و کار و به رخ
بله وه پینم تا شه رتم هه رات، که شه رتم هه رات وتم: ده ی ژنم ده وئ!
ئاغاو وتی: ئی باشه له قه ولی خووم په شیمان نیم ژنت بۆ دینم.

شایی و زه ماوه ند کراو عالی مه که ی گوند خریبونه وه و هه رئه وه نده م زانی
ئاغا وتی: ئه واک بوک چاوه ریته و برۆ په رده وه. منیش خۆم حازر کرد و
چوومه لای بوک، باوه شینکم لیدا و، ئه ویش باوه شینک له من، له من و له و
هه رچه ندم کرد پی نه وه ستام.

چه ندیشم کرد له یه قه م نه بۆ وه، هه رئه وه نده م خۆشبوو تا بوک خۆی
له بهر کرده وه ده بینم بوک پیاوه و، کابرای له کابرای من گه وره تره، له من
خۆ پچرینه وه و له و پراکیش زۆری نه ما بوو بی، دوایه به هه ر حالیک
بوو بۆی ده رپه ریم.

- فه تاح: باشه متۆ تۆ وات له و بکر دایه؟

- متۆ: کوره ئه و که رامبا وگاوه، ناریم کابرای له کابرای من گه وره تر بوو!

- فه تاح: ئی دوایه؟

- متۆ: دوایه ی چی؟ بوکه که پیاو بوو.

له بهر پیکه نین و سه یری به سه رهاته که ی متۆ که س به که سه وه نه بوو،
متۆ هه لسا یه وه و وتی:

ئه ی چۆن عالی مه که سه یر نیه؟ نه کوپه که پر بوو نه بوکه که ژن بوو.

مەرسە لای شەوگە پىي ئاغا

ئاوایی لانه شیر له شوینیکی خوش و پر به پیت و به ره که تی نه و کوردستانه هه لکه وتبوو، نزیکه ی چوار دانه کاتژمیر به سواری و لاخ له شاره وه دووربوو، به ته نیشتیدا پوباریکی خنجیله و جوان تیده پیری که له دهوری شاخ و کۆیکه ی که ش و یالی لیبوو، ریگی ئۆتۆمۆبیل بۆی سهخت بوو به هاوینان جارجاره ئۆتۆمۆبیلی پیندا ده چوو، نه گینا به م دواییه تراکتور هات و چۆی پیندا ده کرد و وای لیهاتبوو که دوو مال له خه لکی ئاوایی تراکتوریان په پيدا کردبوو و کاریان پینا ده کرد، خه لکه که ی تر به م دواییه ش هه ر سوودیان له هه و جار و و لاخ و هه ر ده گرت بۆ زه وی کینلان، بۆ دروینه کردن و پووش کینشانه وه و کوتانیش نه واهه ر داسی دهستی و شه غره و که ر و جه نجه ر بوو.

سه رگه وره ی لانه شیر پیاویکی به ته مه ن بوو، که مسته فاغایان پینا ده گوت، له باب و باپیرانه وه نه م ئاغایه تیه ی بۆ مابۆوه. مسته فاغا به دگمه ن و پووی ده دا که دین به جیبهیل و دوور بکه وینه وه نه گه ر کاریکی له راده به ده ر گرنه نه بوایه، نه و نه یده ویست ئیش و کاری ئاوایی بخاته دهست که س و که سیک له جیی خۆی دابنن به جیگر، وای

بۇ دەچوو دىڭ شىكست دىنىڭ ياخود ھەر لە تەخت و تانجى ئاغا يە تىە كە ي دە ترسا و بېرواى بە كرمانجان نە بوو.

شە و يىكى سارد و تووشى زستان بوو ئاغا لە سەر كانيان بەرە و مال دەگە پايە وە، ئە مجارە يان تەنھا بوو و، ھىچ لە پياوہ كانى لە سەر ويستى خۆى لە گەلدا نە بوو، بە بۇچونى ھەندىك لە خەلكى ئاوايى ئاغا لە ژوان گە پايە تە وە، بە لام ئاغا خۆى ھەرگىز مى بە م راستىە دا نە دە نا، ساردى و تۆفانى تووشى ئە و زستانە وا تاريك بوو كورد گوتە نى شە و شە وى گورگ بوو، چا و چاوى نە دە بينى، قور و چلپا و جوگە و كون و كە لە بەرى كۆلانە كان وەك سەرى مەنجەلىكى پىر داخستبوو و، كەس بەر پىي خۆى نە دە بينى، لە بەر تاوى باران و چۆرە چۆرى باراناوى مەزوكى سەر خانوو و كۆشكە كان دەنگى خۆت گوي ئى نە دە بوو، لە مستە فاغا زياتر كەس بە و شە وە لە دەرە وە نە بوو.

ئاغا لە پە لە پە ليدا لە نزيك مالى خويان بە و شە وە لاقىكى ھەلخيسكا و لە گەل پە لك و چولكە ي دار و كۆنە ھىلانە بە رىووە ي تە ير و تاران تىكەل بە چلكاوى ناو كۆلانان بوو و دە مىك لە وى لىي پاكشا، ھەندىك ھاوارى كرد، بەرچاوى ھەندى تر تاريك بوو و ھەر بە خە يالى جاران واى دەزانى پياوہ كانى ھە موو لە دە ورين:

كوره سمە ئە ولايە م بگرە! عەلق دەستى چە پىم پاكشە! حوسە يارمە تيان بدە! خىراكەن زووكەن، ئە وە من لە گەل ئىوہ م نىە؟

مام ئاغا ھەندىك بە ھۆش خۆى ھاتە وە، بينى لە ناو چلكا و كە و تووہ و كە سيشى لە دەور نىە، ھەندىك خۆى جولاند و ويستى ھەستىتە وە لاقىكى لە دواى نە ھات، ئە وشە وە تا درەنگانتيك لە وى ما يە وە، كە سيش نە يدە وىرا بۇ سۆراخى بچى، نە وە كو ئاغا لىي برەنجى. لە ئاغاژن وابوو لە ديوہ خان لاي ميوانە و پياوہ كانيشى وا يان دەزانى لە باخەلى ئاغاژنە.

به یانی زوو وهختی ئانی مه لا بانگدان له پښگای شوان و گاوانی ئاواپیه وه
مام ئاغا بیترایه وه و به دهستبار هیترایه وه دیوه خان.
کاتی پیاوه کان لئی کۆبوونه وه مسته فاغای گه وره و گران و خه مخواری
دئ گشت گیانی قور و چلپاو بوو و له سه زمانا ددانه کانی چیره چیرپان
بوو و لئوه کانی وهك تاله بی دهله رزین و هه ر ناره ناری بوو. ئه وان له
پوانگه ی ره وشتی پیشوی ئاغاوه هه ستیان به وه کردبوو دیسان هه بی و
نه بی ئاغان شه و به ری ناوه ته دهره وه و شه وگه پی کردوو له بهرئه وه
نه یان ده وئرا پرسپاری لئیکه ن، به ئه سپایی جله ته ره کانیا ن له بهر
کرده وه، بینیا ن لاقنیکشی به خوینه وه یه، که ده ستیا ن بۆ ده برد زیاتر
هاواری ده کرد. به و به یانی هه ندیک جلی وشکیان له بهر کرد و گه رمیا ن
داپۆشی.

بۆ به یانی بۆ چیشته ته نگاوئ که رۆژ بووه وه وه ستاو به یتری ناو دئ و
دیهاته کانی ده وروپشت هاتنه سه ری و ئه وانیش وه ستایی خویان لئ کرد،
به لام وا دیاربوو سو دیککی ئه وتوی نه بوو، مسته فاغا به و خزمه ته ی
به یتره کان پیا ن کرد له ئیش و ئازاری که م نه بۆوه.

خه لکو خویی داوایان لئ کرد، به هه ر جوړیک بوو رازیان کرد پوو له شار
بکات و سه ریک له دوکتوری شار بدات.

ئاغا له ناو عاره بانه ی پشته وه ی تراکتور بارکرا و، داوای ئاغازنی کرد
ئه ویش هات و هه ندیک له پیاوه کانیشی به گه ل خوی دا، له ده وروبهری
ئاغا و لاته نیشته کانی تراکتوره که جیگای خویان کرده وه و به ره و شار و
دوکتور که وتنه ری.

پاش نیوه رۆژیک گه یشتنه شار، له نه خوشخانه یه ک چوونه لای دوکتور و
دوکتوریش پرسپاری شیوه ی نه خوشیه که ی ئاغا ی کرد:

- جه نابتان له که یه وه واتان لیهاتوو؟

- پازده پوژ ده بیت.

- باشه، له چی واتان لښات؟

- کوره تو ههقت چیه؟ من لاقم دیشی!

- به لی! بوچی لاقم دیشی؟

- ئه دی به چی دوختوری؟ ته ماشاکه بزانه؟

دوکتور که ته ماشای لاقی ئاغای کرد و، له پښگای وینه گرتنی لاقیه وه بوئی دهرکهوت له دوو جینگاوه شکاوه و به خواری به کی گرتوته وه، بویه داوای له ئاغا کرد به لانی که م به ک مانگ له خهسته خانه بمینتته وه بو ئه وه ی برینه که ی ساپیژ بیت و جیگا شکاوه کانیش بشکیننه وه و به پښکی بیگرنه وه، دووریش نیه پیویست به تویکاری بکات.

- نانا، ده بی من زوو بگه پیمه وه دئی!

- تو پیویستیت به چاره سه رکردن هه یه.

چه ند پوژیک ئاغا له نه خوشخانه مایه وه و، له گه ل ئاغازن و دووان له پیاوه کانی، پوژیک که دوکتوره کان و په ره ستاره کان له هه ولی ئه وه دا بوون گفتوگو له سه ر شپوه ی چاره سه رکردنی نه خوشیه که ی ئاغا بکه ن، ئاغا ناوه ناوه خوئی تی هه لده قورتاند و قسه یه کی لیوه ده کرد، ئه وان ده یانگوت:

- بیشکینینه وه باشه!

- به لام ده بی تویکاری بکه ین.

- ئاغا: توککاری چیه کوره؟

یه کیک له دوکتوره کان به هیمنی به به رگویی ئه وان ی تریدا دا و وتی:

- ئه م کابرایه ته واو نیه، یان ئه وه تا میریکه!

ئاغا که وشه ی میری به به رگویدا هات، ته ماشایه کی ئه ملاو ئه ولای خوئی کرد بینی ئاغازن له ته نیشتیته وه یه و دوان له پیاوه کانی له ژور سه ریته وه

پاوه ستاون، خۆی کیشایه وه و پووی له دوکتۆره کان کرد و وتی: کوره هه ر
هه وم هه و.

حده شیت

له بناری ئه و كه ژه ی پشت ئاوايي سولاوكه وه دئيه كي قشتيلانه و جوان وهك په ره په ننگينه كانی له شی فه ره قه تنیهك له ناوقه دی ئه و كه ژه و زور له دیرزه مانه وه بنیات نرابوو، ده لئین وه ختی خوئی ته نیا دوو مال بوونه، به ره به ره گه شه یان کردوو و کوپ و کچی ئه و دوو بنه ماله یه یان لیک ماره کردوته وه، هه ر خوئیان چاوساگی خوئیان بوونه له چاره سه رکردنی گیرو گرفت و نه خوئی و پرسه و هه موو روداو و کاره ساتیک، له گه ل میژوو ئه مانیش زیاد ده که ن و کوپ و کچ و مندال و گه وره و پیر و لویان لئ زور ده بی له ئه نجامی ئه مه ش گتچه لیان بو زیاد ده بی. (دوونیا بو که س نامینی) ئه مانیش پیر و پیاوچا که کانیا ن بو نامینی و، به ره به ره وایان لئ دئ له سه ر ره ز و جیگا ره ز تیک ده چن و مندالی لایه کیان سه ری مندالی لایه که ی تر ده شکینی ئیتر پیریک، پیاو چاکیکی و نا بی که ریژی لئ بگیری و قسه ی به سه ر هه موو لایه کدا بروات بویه تیک به رده بن و ئیشه که گه وره ده که ن له وساته وه تا ئیستا سال نیه یه ک دوو جار شه روشوور و ئه م به زم و په زمانه یان نه بی، هه ندیک جار زه لامیشیان لیک کوشتوو، خه لکی دئیه کانی ده وروپشت و به تایبه تی ئاوايیه که ی سولاوک زوریان هه و لداوه و ئاموژگاریان کردوون، به لام له بهر ئه وه ی هه ریبه ک

له لايه ك كونيخايه ك بووه ئيتير هيچ هه وليك له وانه سوودي نه بووه.

ده لئين باوه گه وره ي سولاوك له گه ل گه وره ي نه و دوو ماله زور دوست بووه و به هه موو جوريك يارمه تي داوون، كه نه و قه د كه زه يان داتراشيوه و كردوو يانه به مال و دئ نه ميش زه لامي بو يان ناردوووه و ساليك عه له ته وار كار يان بو يان كردوووه تاكو جينشيين بوونه و له وي گيرساونه ته وه.

پيشينيان فه رموو يانه: (شين و شايي ده سته وايي)، نه وانيش نه و چا كه يه يان له بير بووه و زور جار كاتي ناخوشي بوداو و كاره سات له گه ل دز و جه رده ي نه و ناوه، به خو يان و زه لام يانه وه هاتوون به هاناوه و چه ند رور و چه ند شه و له وي دا ماونه ته وه تازيه و ماته منيان به هي خو يان زانيوووه، بو يه له و كاته وه تا ئيستا نه و په يوه ندي دوستانه يه هه ر ماوه، به لام وه كو جار ان نه ماوه، جا نازانري هه ر وه كو و ترا نه وان گو يرايه لي بيره كان يان نين و كه س به كه سه وه نيه، يا خود خه تاي خه لكي سولاوكيشي تيايه كورد ده لئ: (چه پله به ده ستيك لي نادرئ)، دوور نيه نه مانيش گونا هيان هه بي به هه رحال هات و چويه كان وه ك خوي نه ماوه.

ساليكيان ديسان نه و دوو به ريه تيكچوون و به گزي يه كدا هاتنه وه، به لام نه م جار يان هه ر ده مه قاله و جنيودان و سه رشكان نه بوو، نه مجاره يان ئيشه كه زور گه وره بوو و شه ره كه يان له نه قل و هوش ده رچوو واي لي هات كه ئافره تيش تيا به شداري بكات به ردي قه د نه و كه زه بوه شيني و هه ر نه و به رده ش به خو يني خوي سوور بكات، نه و دوو به ريه وا به ناو يه ك كه وتبوون كه دوور نيه خو يان له بنه ماله كه ي خو شيان كوشتبي چونكه له و نه سرانه ي كه به شه ره اتبوون تاريكيشيان لي داها تبوو هه ر ليك نه بوو بوونه وه تاكو رورزي دوايه ش هه ر كه سي ده ورو به ر پيي نه زانيوو، پاشانيش هه ر له ريگاي شو انه كانه وه ماليان ئاوابي خه لكي پيي زاني، به لام چي زانين كار له كار ترازابوو ۱۹ كه سيان له ژن و

مندال و زه لام له يهك كوشتبوو، ته نانهت له ئهسپ و گویدرئزه كانی يهك تريش دهستيان نه پاراستبوو. به ئی! ئه و دئيه له و دوو ماله سه رچاوه ی گرتبوو و دروست بووبوو، ئه و دوو به ره كيه گه وره يه ش هر له شه ری نئوان ئه و دوو منداله به رپابوو و گه وره بووبوو .

يهك رۆژ به سهر كاره ساته كه دا تئيه پيپوو، چه ند پياويك له خه لكی سولاوك خربوونه وه له گه ل ماموستای دئ ريكه وتن بچن بۆ تازيه و ماته می ئه و هه موو قوربانیه، حه مه شئیت لئيان په يدابوو گوتی بشمبړن بشمكوژن هه ر هاتوومه و ديم له گه لئان هه ندیک هه ولئيان له گه لدا له يه قه يان بئته وه سوودی نه بوو، ماموستا چوو به لايه وه و ئايه تئیکي بۆ خویندو تکای ئی کرد له كه ری شه يتان بئته خواره وه و ريگايان بدا بړون، به لام حه مه شئیت له سهر چوونی خوئی سوورتربوو.

چار نه بوو هه موو به هاوړئییی حه مه شئیت به ريكه وتن بۆ تازيه، به لام له گه لی پیکهاتن كه له وئ هیچ قسان نه کات، چونكه تازيه يه و تازيه كه ش زۆر تاييه ته، گه يشتنه ئه وئ پیکه وتن كه لايه كيان هه شت كه سيان ئی كوژراوه و لايه كه ی تر يانزه، ئه وانیش ئه و لايه ی كه يانزه يان له ده ست دابوو و ده كه وتنه سهر پئيان بۆيه لايان دا ئه وئ يه كه مجار. دواى سه لام و كه لام فاتيحا خویندرا و ئیتر كه وتنه ناو قسه وباسه وه، هئواش هئواش گه يشتنه ئه وه ی بپرسن چه ند كه س له نيواندا كوژراون و كوژراوه كان كئین و له كام لان.

ماموستا فه رمووی:

- خودا په حم به هه موولايهك بکات، سه بووريتان بدات، هه رچی بووه بووه تازه ناگه رپته وه، مردوووه كان چه ندیان له ئيوه ن؟
- يهك له تازيه داره كان كه خویشی بريندار بووبوو به سوکی، وتی: ماموستا يانزه يان هی ئيمه ن و چوار برينداريشمان هه يه كه يه كيان

خۆمم.

- مامۆستا: لا چه وله وه لا! لا چه وله وه لا! خودا ره حم بکات.
- کابرای بریندار و تازیهدار: چی بکهین! خودا ساتر له باتر نه دا.
حه مه شیت که تا ئه و کاته نقه و جقه ی له خۆی بریبوو و ته واو بیده نگ
بوو، لئیان قیت بۆوه و گوتی: هیشتان؟ ته هۆوووه خودا ساتر له باتر
نه دا!

فەرھەنگۆك

پیتی (ئا)

ئويچ: بە زمانی توركى واتە سى.

ئەپام: بۆم.

ئەسپە كۆيت: ئەسپى سورى ئامال پەش.

ئەوئى پۆژئى: ئەو پۆژە.

پیتی (ب)

باليف: سەرىن، سەنگيا.

باول: سندوقى لە چەرم و مقەبا ياخود لە ئاسن بۆ جلك تىنان، جاننا.

بريشكە: تۆم گولە بە پۆژە بە بىرژاوى.

بكىشە: بكىشە.

بورده: بە زمانی توركى واتە ئەوئى.

بويرن: بە زمانی توركى واتە فەرموو.

بويشم: بلىم.

بە خولای: بە خوداى.

بەكرە: شىريت، نەوار.

بە يتار: بە يتال، ئەو كەسە يەكە شوئىنى شكاوى لە شى مرؤف دەگرىتە وە.

بېستان: بېستان.

بېه: بووه.

پېتى (پ)

پله: پلك، مېمك.

پووش: قەسەل.

پەرەوازە: ئاوارە.

پېتى (ت)

تانجى: تاژى.

تەقەتى كرد: وەشپراو، وەشارتى ھەلى گرت.

تەمال دۆزىنە وە: دۆزىنە وەى كە روئىشك لە لانه دا.

تېترە بکەيت: سيقودىق بکەيت، شەق بېه يت.

پېتى (چ)

چويزانم: چوزانم.

چوینين: چۆنى، چلۆنى.

چەقەر: چەقەل.

پېتى (خ)

خوشكۆرى: خوشكم.

خۆف: ترس.

خوم: خۆم.

خەروى: كە روئىشك، كە روئى.

پېتى (د)

دايمە: ھەميشە.

درەنگانىك: درەنگانىك.

دكەى: دەك.

دگری: ده گری.

دمیننه وه: ده میننه وه.

ده مه ده می: سه ره تایی، به ره به ری.

دیانه: دین.

دیینه: له میژینه.

پیتی (پ)

پوت و په جال: هه ژار، نه دار.

پوح: گیان.

پیتی (ز)

زه فت: زه وت.

پیتی (س)

ساتر له باتر نه دا: له وه خراپتر نه هینئ.

ساحیب: خاوه ن.

سارا: چۆل، بیابان.

سکوت: بیده نگ.

سنجاق: سنجاخ، قولابه.

سوراخ: به دواى شتی گوم بوودا گه پان.

سه تل: په قره ج.

پیتی (ش)

شوینه: شوینه.

شهت: زئ.

شعق به ری: شعق بیا.

شه و گه پ: که سئ شه و ناخه وئ و به ناو ئاوا بیدا خول ده خوا.

شئ: شیخ.

پیتی (ع)

عالم: خەلك.

عومر: تەمەن.

عەلەتەوار: بەردەوام.

عیللەت: دەرد و نەخۆشى.

عیللەتدار: نەخۆش.

پیتی (ف)

فايدە: سوود، قازانچ.

پیتی (ق)

قاپى: دەرگا.

قرۆش: پارەى وردە.

قومىك: فرىك.

قەدەرىك: ماوہیەك.

قەلس: تورە.

قەنتەرە: بەو دەرگا گەورەيەى يەكەمى حەوشە دەلین.

قەنەفل: گەلا خونچەى وشكەوہ كراوى گوللى دارىكە زۆر بۆن خۆشە و بۆ دەرمان

دەشى.

قەوم: نەتەوہ.

قەیرەكچ: گەورەكچ، بەتەمەن.

پیتی (ك)

كۆرەو: كۆچكردن بە كۆمەل.

كەرامباوگاو: كەرانباوگاو، جۆرىكە لە جنىو.

پیتی (گ)

گویش: گویش.

گه نیو: گه نی، بۆگه ن.

گیانه لا: ده مه ده می گیان ده رچوون.

پیتی (ل)

له قهره: له ئاست، خۆلیدان.

پیتی (م)

مۆزه مۆز: به ده وراها تن بۆ ته می شتیک.

مه چهك: قۆل.

مه حت: مه دح، تاريف.

مه وته ن: مه فته ن، نیشتمان.

مین: ته قینه وه ی باروت.

پیتی (ن)

نزا: دوعا، دوحا.

نسکو: هه له نگوتن.

نوین: یه تاخ، جیبان.

نه سیحه ت: ئامۆزگاری.

نه ماگه: نه ماوه.

نیده یین: ناده ی.

نیکه یته: نایکاته.

نیم: نیو.

له وه ری: له گه لی، له گه لیا.

نیمه: نیوه.

پیتی (ه)

هاتگم: هاتوومه.

هه یتر: چه غه، وه ل.

پیتی (ی)

یه لدا: یه که م شهوی زستان که دریزترین شهوه له سالدای.

له كۆتاييدا سوپاسى ئەم مامۇستا و بەرپزانە دەكەم كە چاويان بە
چىرۆكە كاندا خشانده وە بۆ ھەلە گىرى لە پووى زمانە وائىه وە و تىبىنى تر،
ئەركىكى زۇريان كىشا و بەپىي توانا يارمە تيان دام:
• كاك فە رھاد شاكە لى.
• كاك سە عىد كاوہ (كوئستانى).

Sîrwan Karvanî

Xanawxan

Çîrok
Swed: 1998